

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418010009
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1418010009.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Grendárovej a prísediacich sudcov Ing. Ladislava Bartoša a Mgr. Petra Buzáša, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.mája 2018 v Bratislave

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku sa obžalovaný H. A., nar. XX.XX.XXXX v Nových Zámkoch, trvale Y., Nové Zámky, vo väzbe Ústave na výkon väzby Bratislava od 23.júla 2017 spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV, sp. zn. 1 Pv 404/17/1104, zo dňa 09.januára 2018 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa ustanovenia § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe že

približne po jeho odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 0T/145/2015, zo dňa 28.augusta 2015, právoplatný v ten istý deň, za násilné útoky voči manželke T. A. na podmienený trest a jej následkom po odchode zo spoločnej domácnosti, kedy zostal ich syn mal. L.F., nar. XX.XX.XXXX, v jeho osobnej starostlivosti ho na viacerých miestach pobytu naposledy v záhradnej chatke nachádzajúcej sa v Bratislave, mestskej časti Dúbravka na pozemku za Audio centrom fyzicky napádal tak, že maloletého opakovane bezdôvodne silnými údermi rúk, otvorenou dlaňou alebo päšťou, udieral po celom tele, najmä do hlavy, brucha, chrbta, po nohách a po rukách, ktoré mu tiež v oblasti zápästí silnou intenzitou stláčal, vulgárne mu nadával hrubo urážlivými výrazmi, na akékoľvek nepodstatné impulzy, plač maloletého alebo neuposlušnosť jeho pokynu maloletým, reagoval neprimeraným krikom, nadávkami na adresu maloletého a údermi do celého tela, pričom naposledy dňa 21.júla 2017 v doobedňajších hodinách priniesol maloletého svojej matke J. T., ktorej uviedol, že maloletého nemôže vziať do práce, nakoľko mu dal facku a malý je z toho celý červený, následkom čoho v nočných hodinách stará matka spolu s ďalšími osobami odvieďla maloletého na lekárske ošetrenie do nemocnice DFNSP Limbova č. 1, Bratislava, kde následným vyšetrením boli u maloletého diagnostikované zranenia - pomliaždenia hlavy a tváre vľavo, ľavej ušnice, zadnej časti krku, pravej strany tváre, hrudnej steny vľavo, brušnej steny oboch predlaktí a oboch predkolení, ľavého kolena, pričom išlo o kombináciu starších a nových zranení, ktoré sa prejavovali bolestivosťou daného miesta, bolestivosťou hlavy, nechutenstvom do jedla a vyžiadali si dobu liečenia do štrnásť dní a tieto násilné fyzické a slovné útoky otca - obvineného maloletému spôsobovali fyzické a psychické utrpenie, negatívne ovplyvňovali jeho vývoj a správanie sa maloletého voči vonkajšiemu okoliu

o s l o b o d z u j e,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov D. A., R. Q., Q. T., X. Y., N. H., J. T., F. X., T. A., M. X., MUDr. J. R., MUDr. D. S., MUDr. T. Y., náhradnej matky, znalcov MUDr. Rudolfa Sokola, MPH, RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD., PhDr. Igora Obucha, MUDr. Klaudie Stanislavovej, opatrovníka, náhradnej matky.

Prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).

Tento urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. V rámci vyhlásenia priznal facku, ktorú dal maloletému.

Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávaní a to:

- výsluchom obžalovaného v prípravnom konaní č. I. 48-59, zo dňa 23.júla 2017, č. I. 354-363 zo dňa 21.decembra 2017, výsluchy na nariadených hlavných pojednávaniach dňa 1.marca 2018, 14.marca 2018, 11.apríla 2018, 2.mája 2018

-rodinní príslušníci obžalovaného

-brat obžalovaného - D. A., v prípravnom konaní dňa 22.júla 2017 - č. I. 73-76, dňa 24.júla 2017 - č. I. 77, dňa 15.novembra 2017 - č.I. 118-120, na hlavnom pojednávaní dňa 2.marca 2018,
-priateľka obžalovaného - Q. T. v prípravnom konaní dňa 24.júla 2017 - č. I. 84, na hlavnom pojednávaní dňa 1.marca 2018,

-matky obžalovaného - J. T. v prípravnom konaní dňa 24.júla 2017 - č. I. 91-93, dňa 15.novembra 2017 - č. I. 114-117, na hlavnom pojednávaní dňa 1.marca 2018,

-manželky obžalovaného - T. A. v prípravnom konaní dňa 2.októbra 2017 - č. I. 109-113, na hlavnom pojednávaní dňa 2.marca 2018,

-priateľky matky obžalovaného - M. X. v prípravnom konaní dňa 15.novembra 2017 - č. I. 121-124, na hlavnom pojednávaní dňa 2.marca 2018,

-svokry obžalovaného - F. X. v prípravnom konaní dňa 11.decembra 2017 - č. I. 125-126, na hlavnom pojednávaní dňa 2.marca 2018,

-svedkovia:

-R. Q. - priateľka brata obžalovaného (D. A.) - v prípravnom konaní dňa 24.júla 2017 - č. I. 78-80, na hlavnom pojednávaní dňa 2.marca 2018,

-X. Y. - suseda matky obžalovaného - v prípravnom konaní dňa 24.júla 2017 - č. I. 85-87, na hlavnom pojednávaní dňa 2.marca 2018,

-N. H. - sused matky obžalovaného - v prípravnom konaní dňa 24.júla 2017 - č. I. 88-90, na hlavnom pojednávaní dňa 2.marca 2018,

-MUDr. D. S. - pediatrička maloletého L.F. - v prípravnom konaní dňa 21.septembra 2017 - č. I. 96-100, na hlavnom pojednávaní dňa 14.marca 2018

-Mgr. S. Š. - opatrovník maloletého v mene Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava - v prípravnom konaní dňa 10.augusta 2017 - č. I. 103-108, na hlavnom pojednávaní dňa 14.marca 2018,

-náhradná matka - vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 11.apríla 2018,

V predmetnej veci boli podrobne vypočutí:

-ošetrojúci lekári

-MUDr. J., v prípravnom konaní dňa 22.júla 2017 - č. I. 69-72 a na hlavnom pojednávaní dňa 11.apríla 2018,

-MUDr. T. v prípravnom konaní dňa 25.júla 2017 - č. I. 94-95, na hlavnom pojednávaní dňa 14.marca 2018,

-znalci

-MUDr. Rudolf Sokol, MPH - znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia (vypracoval znalecký posudok a dodatok č. 1 k znaleckému posudku vo vzťahu k maloletému L.F.) - na hlavnom pojednávaní dňa 11.apríla 2018 bol osobne vypočutý

-PhDr. Igor Obuch - znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí (vypracoval znalecký posudok vo vzťahu k maloletému L.F.) - na hlavnom pojednávaní dňa 14.marca 2018 bol osobne vypočutý,

-MUDr. Klaudia Stanislavová) - znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria - (vypracovali znalecký posudok vo vzťahu k obžalovanému), na hlavnom pojednávaní dňa 14.marca 2018 bola osobne vypočutá

-RNDr. Mgr. Dušan Kešický, PhD. - znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých - (vypracoval znalecký posudok vo vzťahu k obžalovanému), na hlavnom pojednávaní dňa 2.mája 2018 bol osobne vypočutý

Oboznámené boli

- ďalšie listinné dôkazy, ktoré boli založené v spise - a ktoré boli oboznámené počas dokazovania na hlavných pojednávaníach ako i

-zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 22.júla 2017 o 11:00 hod. J. T.,

-uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č.k. 38P/193/2017-15, zo dňa 31.júla 2017 - ktorý bola nariadené neodkladné opatrenie - maloletý L. F. bol dočasne umiestnený do starostlivosti Detského domova Studienka, so sídlom Bratislava, Röntgenova č. 6,

-uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/323/2017-28, zo dňa 8.marca 2018, ktorým súd uložil výchovné opatrenie, ktorým dočasne odňal maloletého L.F. z osobnej starostlivosti oboch rodičov a nariadil jeho pobyt v zariadení DD Studienka, Röntgenova č. 6, Bratislava najdlhšie na dobu šesť mesiacov za účelom zabezpečenia úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa a matke uložil povinnosť spolupracovať s uvedeným zariadením a s príslušným orgánom sociálnoprávnej ochrany detí. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.apríla 2018 a vykonateľnosť dňa 6.apríla 2018,

-zápisnica o previerke výpovede na mieste s pripojenou fotodokumentáciou zo dňa 17.augusta 2017 a obrazovým záznamom

-dokumentácia prehliadky tela maloletého dňa 22.júla 2017 a fotodokumentácia

-zápisnica o obhliadke miesta činu - v ktorom býval obžalovaný spoločne s maloletým a fotodokumentácia s obrazovým záznamom - vykonaná dňa 24.júla 2017,

-zápisnica o obhliadke miesta činu - v ktorom býva matka obžalovaného a fotodokumentácia s obrazovým záznamom - vykonaná dňa 24.júla 2017,

-obhliadka miesta činu - detského ihriska pri D. R. - dňa 18.augusta 2017 s fotodokumentáciou a obrazovým záznamom - vykonaná dňa 18.augusta 2017

-rodný list maloletého L.F., z ktorého vyplynulo, že sa narodil dňa 4.decembra 2013 a jeho matkou je T. Y. a otec H. A.

-lekárske potvrdenia vo vzťahu k maloletému L.F.

-zvukový záznam - hovor na tiesňovú linku 158 uskutočnený v čase o 03:28 hod. dňa 22.júla 2017 v trvaní tri minúty a päťdesiat jeden sekúnd (zvukový záznam súhlasí s doslovným prepisom)

-spisová dokumentácia dieťaťa L.F. pod sp.zn. 2 SDD 6/20 - vedená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom Bratislava

-lekárska správa - od MUDr. D. S. - adresovaná Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, lustrácia v Sociálnej poisťovni vo vzťahu ku svedkovi D. A. (bratovi obžalovaného) za časové obdobie od 14.novembra 2015 do 24.apríla 2018,

-lustrácia v evidencii priestupkov vo vzťahu k bratovi obžalovaného - D. A. za časové obdobie od 1.januára 2010 do 24.apríla 2018,

-odpis registra trestov na brata obžalovaného - D. A. - vyplynuli dva záznamy - Okresný súd Dunajská Streda - pre skutok právne kvalifikovaný podľa ustanovenia § 188 ods. 2 Tr.zák. a uložený bol trest odňatia slobody v trvaní štyri roky a štyri mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (rozsudok zo dňa 16.apríla 2014, právoplatný dňa 16.apríla 2014 - sp.zn. 3T/172/2010, trest bol vykonaný dňa 24.júla 2015 a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 0T/39/2016, zo dňa 21.februára 2016, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 21.februára 2016 pre trestný čin

podľa ustanovenia § 212 ods. 2 písm. f/ Tr.zák. a uložený bol trest odňatia slobody v trvaní jeden rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu tri roky - skúšobná doba podmieneného odsúdenia má uplynúť dňa 21.februára 2019,

- charakteristika na obžalovaného od zamestnávateľa - D. R. N. Y. Y. U., H.. N. Č.. XX/A,
- evidencia priestupkov vo vzťahu k obžalovanému za časové obdobie od 1.januára 2010 do 24.apríla 2018 (obžalovaný bol dňom 23.júl 2017 - vzatý do väzby)
- odpis registra trestov na obžalovaného - z ktorého vyplynuli dva záznamy (Okresný súd Bratislava I, sp.zn. 5T/74/2010 - osvedčenie podľa § 50 ods. 5 Tr.zák., - na páchatela sa hľadí keby nebol odsúdený, Okresný súd Bratislava IV, sp.zn. 0T/145/2015)
- spis Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 0T/145/2015, trestný rozkaz vydaný dňa 28.augusta 2015, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 28.augusta 2015 - skutky boli dokonané dňa 26.augusta 2015 v čase okolo 16:00 hod, dňa 26.augusta 2015 v čase okolo 08:30 hod., začiatok augusta 2015 v presne nezistenom čase, v mesiacoch jún a júl 2015 v presne nezistenom čase a na prelome mesiacov máj a jún 2015 v presne nezistenom čase vo vzťahu k manželke - poškodenej T. A.. Súd konanie kvalifikoval ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. a obžalovaný bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní desať mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky,
- ilustrácia v Sociálnej poisťovni vo vzťahu k obžalovanému za časové obdobie od 3.apríla 2012 do 13.marca 2018
- správa Detského domova STUDIENKA so sídlom Bratislava, Röntgenova č. 6 - vo vzťahu k obžalovanému.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav veci:

približne po jeho odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 0T/145/2015, zo dňa 28.augusta 2015, právoplatný v ten istý deň, za násilné útoky voči manželke T. A. na podmienený trest a jej následkom po odchode zo spoločnej domácnosti, kedy zostal ich syn mal. L.F., nar. XX.XX.XXXX v jeho osobnej starostlivosti

Obžalovaný so svedkyňou T. A. uzatvoril manželstvo dňa 29.augusta 2014.

Maloletý L.F. sa narodil dňa X.D. XXXX. Otcom maloletého - je obžalovaný H. A. a matkou bola svedkyňa - T. A.. Po tom, čo sa narodil maloletý v období od 19.decembra 2013 do mesiaca marec 2015 - bývali všetci traja v priestoroch Detského domova STUDIENKA v Bratislave. I keď zo strany prokurátora bol špecifikovaný začiatok žalovaného trestného činu „približne po jeho odsúdení trestným rozkazom...“ (teoreticky teda - po dni 28.august 2015) - súd v tejto súvislosti musí uviesť a dať do pozornosti - samotný spoločný začiatok spoluzitia obžalovaného s predmetnou svedkyňou - ktoré vyvrcholilo narodením ich spoločného syna - maloletého L. F. V tejto súvislosti súd poukazuje na správu od Detského domova STUDIENKA - z ktorej bolo preukázané, že bol to práve obžalovaný - ktorého bolo častejšie možné monitorovať s dieťaťom na rukách, ktorý sa snažil citlivo napájať na potreby dieťaťa - na rozdiel od biologickej matky (manželky obžalovaného). Obžalovaný varil, nakupoval, pral a domácnosť udržiaval v poriadku, pracoval príležitostne, no financie používal zmysluplne. Bol to práve obžalovaný - ako bolo preukázané z predmetnej správy - ktorý častejšie kontaktoval ich zariadenie keď videl, že manželstvo speje k zániku - s cieľom potreby pomoci pre syna L.F. Keď obžalovaný zostal sám s dieťaťom - bolo zjavné, že maloletý na ňom lípol a bol pre neho ako otec významnou osobou. Dieťa nebolo zanedbané, bolo čisté a v prípade, ak sa otec vzdialil malo potrebu uisťovať sa, kam išiel otec. Sám obžalovaný bol odchovancom detského domova a i napriek tomu sa o dieťa staral.

V predmetnom zariadení Detského domova STUDIENKA v Bratislave im bolo poskytnuté ubytovanie do času 20.veku svedkyne T. A. - t.j. do marca 2015 - ako vyplynulo zo správy detského domova STUDIENKA.

Po tom, čo odišli všetci traja z predmetného zariadenia - začali vznikať medzi nimi vážnejšie nedorozumenia, bývali spoločne všetci traja v ubytovni - J. D. v R. U.. Svedkyňa následne s maloletým synom bývala v mestskej časti Dlhé Diely u svojej tety - H. J., ale i v ubytovni J. T. J. Č. D. D. na I. L. A. Č.. X. Tu obžalovaný za nimi chodil na návštevy - nebyval s nimi v spoločnej domácnosti.

Ako bolo preukázané z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 0T/145/2015, zo dňa 28.augusta 2015, právoplatný dňa 28.augusta 2015 - v časovom období - máj, jún, júl, august 2015 - do 26.augusta 2015 - svedkyňa T. A. bývala v predmetnej ubytovni spoločne s

maloletým. V tomto časovom období nebýval v ich spoločnej domácnosti obžalovaný. Podľa jeho vlastnej výpovede býval v prenajatom byte na H. Q. v mestskej časti Karlova Ves a bol zamestnaný. I napriek tomu, že bol uznaný vinným a odsúdeným vo vzťahu ku svedkyňi T. A. - ich vzťahy podľa výpovede oboch - t.j. obžalovaného i svedkyne sa zlepšili a svedkyňa T. A. spoločne s maloletým začala bývať v mesiaci september 2015 v spoločnej domácnosti s obžalovaným na H. Q.. V predmetnom byte bývali spoločne do dňa 17. - 20. januára 2016. I tu medzi nimi vznikali nezhody a hádky. I keď obžalovaný v tomto období bol zamestnaný, svedkyňa bola na rodičovskej dovolenke. Nájom bol ukončený jeho nezaplatením, pretože peniaze míňala svedkyňa na hracie automaty, čo potvrdila i samotná svedkyňa. Po tomto období - mala v osobnej starostlivosti maloletého - svedkyňa T. A., ktorá s ním bývala u svojej matky F. X.. V byte u svojej matky svedkyňa T. A. spoločne s maloletým - podľa výpovede svedkyne T. A., ale i výpovede obžalovaného bývala asi dva mesiace. I keď svedkyňa F. X. vypovedala, že dcéra spoločne s maloletým u nej bývali dva týždne - súd vychádzal z výpovede obžalovaného a svedkyne. Obžalovaný teda v tomto čase nebýval so svedkyňou a ani s maloletým. Oboch - a potvrdené to bolo nielen výpoveďami - obžalovaného, svedkyne T. A., ale i svedkyne F. X. bolo, že ich riadne navštevoval, o maloletého syna sa riadne zaujímal, finančne podporoval ako syna tak i svedkyňu, odbremeňoval svedkyňu tým, že si maloletého bral na prechádzky. Keď ho odovzdal svedkyňi vždy bol upravený, mal riadne vymenené plienky, nebolo mu fyzicky ubližované. Vyššie uvedené bývanie bez maloletého syna - bolo teda v časovom období od 17. - 20. januára 2016 do mesiaca apríl 2016.

Potvrdené výsluchom svedkyne T. A. bolo, že táto mu dňa 4. apríla 2016 zatelefonovala s tým, - aby sa stretli na ihrisku. Zároveň tu bola prítomná aj so synom a povedala mu, že potrebuje odísť na dve hodiny a nechala ho na ihrisku so synom. O štyri hodiny dostal SMS správu - aby sa on postaral o syna, že ona sa nemôže. Preto išiel za matkou manželky - svedkyňou F. X., ktorá však povedala, že syn je zlý a preto ho nechcú. Preto on syna zobral ku svojej matke.

Na predmetnej chatke (a neskôr aj na iných miestach - v rozsudku rozvedené) on býval s maloletým synom S. W. eda od apríla 2016 a mal ho v osobnej starostlivosti on a to po celý čas - do dňa 21. júla 2017 (výnimkou nižšie v rámci rozsudku uvedenou). V tomto období sa o maloletého syna jeho matka - svedkyňa T. A. nestarala.

Pokiaľ ide o predmetné obdobie od mesiaca apríl 2016 do 21. júla 2017 - z dôvodu, že obžalovaný (potvrdená skutočnosť bola ako z lustrácie v Sociálnej poisťovni, tak i z pracovnej charakteristiky od posledného zamestnávateľa) väčšinou bol riadne zamestnaný - boli obdobia, že maloletý s ním chodil do práce, ale i obdobia, že i keď bol v jeho osobnej starostlivosti tohto ponechal s inou dospelou osobou. Obžalovaný bol totiž jediný živiteľ - vo vzťahu k maloletému, jediná osoba - ako rodič, pretože matka maloletého sa o neho nezaujímal - čiže bolo nevyhnutné, aby obžalovaný hlavne finančne zabezpečoval syna (ošatenie, jedlo a iné denné výdavky v súvislosti so starostlivosťou o maloleté v tom čase - v žalovanom období mal syn - jeden rok štyri mesiace - tri roky a sedem mesiacov).

Preukázané dokazovaním bolo:

-že po tom, čo svedkyňa T. A. sa už pre syna na predmetné ihrisko nevrátila a ani matka svedkyne - babka (matka T. A.) o maloletého nejavila o vnuka záujem v pomoci ohľadom jeho osobnej starostlivosti - matka obžalovaného - svedkyňa J. T. obžalovanému navrhla svoju osobnú pomoc pri starostlivosti o maloletého, aby obžalovaný mohol byť zamestnaný a teda v pracovnom procese. Keď bol obžalovaný v práci so starostlivosťou mu teda pomáhala matka, ktorá v tom čase bývala v záhradnej chatke pri Kauflande a obžalovaný istý čas ostal bývať u svojho kamaráta J. F.. Predmetné skutočnosti v tejto časti boli preukázané ako výpoveďou obžalovaného, tak i výpoveďou svedkyne - J. T..

V roku 2016 - sa o maloletého syna - zaujímal i jeho brat - svedok D. A., ktorý tiež obžalovanému navrhol, že mu pomôže s osobnou starostlivosťou o jeho syna - z dôvodu, že obžalovaný bol zamestnaný a v práci nebolo možné mať maloletého syna. V predmetnom čase (skutočnosť bola preukázaná z výpovede obžalovaného, ako i z lustrácie v Sociálnej poisťovni) mal obžalovaný dve práce - dve zamestnania, aby po finančnej stránke mohol zabezpečiť maloletého syna. V časovom období - apríl - máj 2016 - t.j. päť - sedem týždňov bol teda maloletý syn s jeho bratom - D. A. v Českej republike u priateľky predmetného svedka. Za túto starostlivosť obžalovaný odovzdal bratovi finančnú čiastku vo výške 130,- Euro.

V tomto časovom období sa obžalovaný spoznal s budúcou matkou svojho druhého dieťaťa - svedkyňou Q. T..

Po tom, čo maloletý syn - už nebol u brata obžalovaného - D. A. - matka obžalovaného - svedkyňa J. T. bývala so svojou priateľkou svedkyňou M. X. - v prenajatom byte v Bratislave - Petržalka, K. I.. Obžalovaný v predmetnom byte spoločne s uvedenými svedkyňami býval aj s maloletým synom.

Svedkyňa M. X. ako i svedkyňa J. T. potvrdili vyššie uvedené skutočnosti.

V predmetnom byte s týmito svedkyňami maloletý býval v časovom období - júl - do 27. decembra 2016. Počas tohto obdobia obžalovaný pracoval - bol teda zamestnaný a keďže už mal priateľku - svedkyňu Q. T. - navštevoval aj túto v Českej republike, kde zvykol aj prespávať niekoľko dní, keď nepracoval. Vtedy bol maloletý len v starostlivosti predmetných dvoch svedkýň. Peniaze, ktoré zarobil ako i dávku v materstve odovzdával predmetným svedkyňam.

Preukázané bolo - i samotnou výpoveďou svedkyne T. A. - že dávky v materstve ako i prídavok na dieťa i keď bol poukazovaný svedkyňi T. A., táto ho vyzvihla a odovzdala obžalovanému. Vtedy sa stalo - keďže obžalovanému tieto dávky dávala, že obžalovaný bol v spoločnosti i maloletého - keď preberal tieto dávky a tak aspoň vtedy ona videla malého. Ona mala už iného priateľa a potvrdila svoju drogovú závislosť. Vtedy ona vypovedala - že nevidela, že by syn mal nejaké viditeľné zranenia.

Obžalovaný vypovedal, že v časovom období október - 20. december 2016 bol v Českej republike u svojej priateľky - svedkyne Q. T. a to i z dôvodu, že už mal vedomosť, že je gravidná. Predmetná skutočnosť korešponduje i s lustráciou v Sociálnej poisťovni, pretože z nej vyplynulo, že skutočne obžalovaný v časovom období - tak ako vypovedal nebol v pracovnom pomere.

Svedkyne J. T. ako i M. X. - zhodne vypovedali, že obžalovaný finančne podporoval predmetné bývanie - i peniaze, ktoré obžalovaný im odovzdával bolo i na platenie nájomného. Obžalovaný fyzicky maloletému neublížoval, nesprával sa ku synovi škaredo. Keď svedkyňa M. X. strážila maloletého tento sa vždy pýtal na svojho otca. Keď obžalovaný nepracoval a mal voľno riadne sa o maloletého syna staral - keď napr. buchli dvere zisťoval, či je to obžalovaný. Kúpoval mu veci, správal sa pekne ku nemu.

Na sviatky sa vrátil - medzi obžalovaným a jeho matkou - svedkyňou J. T. nastal slovný konflikt a dňa 27. decembra 2016 zobral preto so sebou do Českej republiky aj svojho syna - maloletého. Spoločne s ním bol u svojej priateľky - svedkyne Q. T. a to do 14. februára 2017.

Predmetné skutočnosti potvrdila i svedkyňa Q. T..

I z listinných dôkazov založených v spise bolo preukázané:

-správa od Krajského riaditeľstva polície juhomoravského kraja, odbor medzinárodných vzťahov, zo dňa 15. decembra 2017 - bolo preukázané, že obžalovaný bol spoločne prihlásený so svojim synom L.F. u ELIM Hranice od 01.01.2017 do 31.12.2017.

-Správa od úradu pre medzinárodnoprávnu ochranu detí so sídlom v Brne, zo dňa 12. januára 2017 preukázala, že maloletý L.F. sa zdržuje so svojim otcom H. A. od 29. decembra 2016 v Azylovom dome P. F. - T. S. Q. U. - kde má otec uzatvorenú zmluvu o ubytovaní. Za spolupráce so sociálnymi pracovníkmi Azylového domu sa prihlásil i so synom na cudzineckej polícii.

-Zo správy tiež vyplýva, že - otec (obžalovaný) im uviedol, že matka sa o dieťa nezaujíma, je drogovovo závislá. Otec matku neinformoval o tom, že so synom odchádza do Českej republiky - bavili sa o tom len v minulosti. O matke nevedel uviesť kde sa zdržiava, nemal na ňu telefonický kontakt, stretával ju len v 20. deň v mesiaci - keď táto na pošte preberie dávku rodičovskú a prídavok na dieťa - a toto odovzdá obžalovanému. Z dôvodu, že so svojou matkou - svedkyňou J. T. sa obžalovaný pohádka (z dôvodu, že keď pracoval o syna sa starala jeho matka) - táto ho vyhodila a aj preto odišiel do Českej republiky.

-správa zo dňa 28. februára 2017 potvrdila, že obžalovaný vypovedal ubytovaciu zmluvu v G. D. P. T. S. Q. U. a s maloletým synom sa vrátil na územie Slovenskej republiky. Podľa výpovede predmetnej pracovníčky uvedeného azylového domu sa mal pomeriť so svojou matkou a mal spoločne so synom opäť bývať s ňou v spoločnej domácnosti. Na území Slovenskej republiky mal totiž obžalovaný už vybavenú prácu.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni bolo preukázané, že v období - po tom, čo sa vrátil z Českej republiky sa zamestnal.

Svedkyňa Q. T. potvrdila, že v predmetnom období žila v spoločnej domácnosti s obžalovaným a jeho synom v predmetnom azylovom zariadení.

Potvrdila, že v predmetnom čase bola v dennom kontakte nielen s obžalovaným, ale i s maloletým. Pokiaľ išlo o maloletého - tento zvykol robiť naschvál. Bol to práve obžalovaný, ktorý sa snažil maloletému

vysvetľovať - čo má robiť a čo nie. Nepoprela, že obžalovaný dal maloletému po zadku - ale vtedy keď to už bolo nevyhnutné.

Počas predmetného obdobia, čo bývali v predmetnom azylovom zariadení - vykonávala nepravidelné a neohlásené kontroly i sociálna služba a to trikrát. Nebolo signalizované zanedbanie starostlivosti o maloletého a ani fyzické ublíženie vo vzťahu k jeho osobe. Predmetná sociálna služba zisťovala ako je postarané o maloletého, či má maloletý všetko, či má veci, či má navarené - predmetné skutočnosti potvrdila i svedkyňa Q. T. - ktorá bola osobne prítomná - keď boli vykonávané predmetné kontroly daného úradu.

Po tom, čo spoločne s maloletým synom sa vrátil na územie Slovenskej republiky dňa 14.februára 2017 bolo preukázané - že býval spoločne s maloletým u svojej matky a jej priateľky - M. X. na adrese Bratislava - Petržalka, K..

Obžalovaný sa zamestnal. On v tomto čase pracoval v mestskej časti Petržalka ako i v mestskej časti Bratislava - Staré Mesto. Vykonával dve práce a v podstate v tomto čase on fyzicky so synom ani nebol z tohto dôvodu - i keď všetci štyria (teda i syn) bývali na K. ulici v Bratislave. Zároveň v tomto čase navštevoval sám i svoju priateľku v Českej republike a to na dva - tri dni - svedkyňu Q. T., pretože táto ako bolo vyššie uvedené očakávala narodenie ich dieťaťa (druhý syn sa obžalovanému narodil dňa XX.G. XXXX).

V mesiaci marec 2017 - odovzdal obžalovaný syna matke dieťaťa - svedkyni T. A..

Predmetná skutočnosť bola preukázaná - i úradným záznamom zo dňa 13.marca 2017 - z ktorého vyplynulo, že svedkyňa T. A.š sa dostavila na úrad sociálnych vecí a rodiny v Bratislave spoločne so synom L.F.

Tu potvrdila, že obžalovaný sa o syna staral - ale dňa 13.marca 2017 ráno jej ho doniesol, nastúpil do auta a odišiel. S maloletým synom ona preto išla na predmetný úrad pretože ona je bezdomovkyňa - o malého sa nedokáže postarať, nakoľko ona sama je na ulici a na ulici s dieťaťom nemôže byť. Dieťa nemá kam dať a nemá pre neho vytvorené žiadne podmienky.

Maloletý bol v osobnej starostlivosti matky - svedkyne T. A. od 13.marca 2017 do 19.marca 2017 (predmetnú skutočnosť potvrdila svedkyňa - Mgr. S. Š.). V predmetnom období bol obžalovaný v Českej republike. Predmetná svedkyňa - keďže osobne videla v predmetnom období maloletého vypovedala, že nevidela na ňom nijaké zranenia - mal však dlhé rukávy a mal soplík.

Následne bol opätovne maloletý v starostlivosti obžalovaného za pomoci jeho matky - svedkyne J. T. ako i jej priateľky M. X..

Podľa výpovede svedkyne T. A. ako i obžalovaného - keďže T. A. bývala v Podunajských Biskupiciach u svojho priateľa - v mesiaci máj 2017 býval maloletý syn spoločne s ňou.

Z pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi obžalovaným a D. R. N.

Y. Y. U., H.. N. XX/

A bolo preukázané, že v ich spoločnosti bol zamestnaný

od 1.júna 2017 do 31. august

2017 (obžalovaný bol vzatý do väzby dňom 23.júl 2017) a to na dohodu ako rozvozár jedla. Keďže v predmetnej spoločnosti mal začať pracovať - a vzťahy s matkou - svedkyňou J. T. neboli priaznivé - býval podľa výpovede obžalovaného i u osoby menom P. - a to v jej byte asi 15 - 17 dní (t.j. teoreticky do 17.júna 2017). On prespával na K. ulici v Bratislave. Keď mal v práci voľno - venoval svoj čas synovi. Následne po predmetnom dátume - mu opätovne v osobnej starostlivosti pomáhala jeho matka - pretože v tomto čase opätovne chodil cez voľno - sobota - nedeľa (keď nepracoval v D. R. N.) do Českej republiky - za svedkyňou Q. T.. Matke za to, že sa starala o syna - dával peniaze - za tzv. stráženie a to čiastku 10 - 20 Euro na deň. Tieto skutočnosti potvrdila i svedkyňa J. T.. Peniaze však minula na kúpu pervitínu. Toto potvrdila i svedkyňa M. X.oM. - ktorá o tejto skutočnosti sama hovorila obžalovanému - aby matke peniaze nedával, pretože ich míňa na pervitín. Keď sa mu stalo, že nemohol dať matke peniaze za stráženie syna zobral do práce, čo potvrdila i správa z predmetnej spoločnosti. Takto syna nosil do práce asi od polovice mesiaca jún 2017. Kým on pracoval syn sa hrával na ihrisku pred predmetným podnikom (D. R. & N.), tiež v predmetnom zariadení pozeral televízor (rozprávky). Keďže obžalovaný chodil na rozvozy - vozil ho i na predmetné rozvozy.

Predmetný byt na OY. ulici v Bratislave museli opustiť - ako obžalovaný, jeho syn, matka obžalovaného ako i jej priateľka z dôvodu nezaplatenia nájomného. Peniaze, ktoré boli na tento účel boli zo strany matky obžalovaného minuté (pervitín, hracie automaty).

So synom býval obžalovaný tak v unimobunke pri záhradnej chatke pri Obchodnom dome Kaufland v mestskej časti D.U. a to nepravidelne do 21.júla 2017. V predmetnej unimobunke nemali ani elektriku ani vodu. Vedľa v chatke bývala jeho matka - svedkyňa J. T. a ich susedmi boli svedkovia N. H. a X. Y..

ho na viacerých miestach pobytu naposledy v záhradnej chatke nachádzajúcej sa v Bratislave, mestskej časti Dúbravka na pozemku za Audio centrom fyzicky napádal tak, že maloletého opakovane bezdôvodne silnými údermi rúk, otvorenou dlaňou alebo päšťou, udieral po celom tele, najmä do hlavy, brucha, chrbta, po nohách a po rukách, ktoré mu tiež v oblasti zápästí silnou intenzitou stláčal,

V rámci svojho výsluchu dňa 23.júla 2017 obžalovaný potvrdil, že syn útočil na cudzích ľudí - vtedy však to riešil tým, že syna okríkol udrel ho po ruke, zadku, alebo po tvári. Synovi dal len facku - úder otvorenou dlaňou mu nikdy nedal, ani údery päšťou. Potvrdil, že ho udrel aj po rukách a po zadku. Na druhej strane však vypovedal, že on nikdy by synovi neurobil zle.

Predmetné takéto špecifikovanie úderov zo strany obžalovaného súd nemohol hodnotiť ako opakované bezdôvodné udieranie syna. Naopak obžalovaný poprel v celom rozsahu - že by syna opakovane udieral po celom tele - najmä do hlavy, brucha, chrbta, po nohách a po rukách - ktoré by mu mal v zápästí silnou intenzitou stláčať. Vysvetlil - že syna udrel len vtedy keď napr. útočil na cudzích ľudí. Tým mu chcel dať najavo - že takýto prejav

správania z jeho strany nemôže byť pretože je nesprávny a zrejme, aby už v budúcnosti rovnaké neprístojné správanie nevykonalo riešil to predmetným spôsobom.

Pokiaľ išlo o výpoveď svedka - D. A., ktorý vypovedal, že on častokrát videl - a teda bol svedkom toho - ako obžalovaný fyzicky napádal syna a tohto bezdôvodne udieral - a to päšťou do hlavy, alebo ho fackal po tvári alebo ho bil aj päšťami do hlavy - súd tejto časti výpovede neuveril.

Jednak poukazuje na výpoveď tohto svedka v tejto časti v rámci odstraňovania rozporov na hlavnom pojednávaní (pretože na hlavnom pojednávaní už predmetné skutočnosti nepotvrdil) - ale i tým, že svedok ako vyplynulo z dokazovania (a výsluchov ostatných svedkov) nebol počas žalovaného obdobia v častom kontakte s obžalovaným - ako to tento svedok vypovedá. Naopak s obžalovaným v osobnom častejšom kontakte boli svedkovia vyššie rozvedení a ani títo svedkovia nevypovedali - že by bol tu prítomný svedok D. A..

Na druhej strane ten istý svedok vypovedal - že synovi sa nevyhrážal, že sa o syna staral dobre, kupoval mu jedlo, oblečenie.

Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne R. Q. (zo dňa 24.júla 2017) táto vypovedala, že v mesiaci máj 2017 - videla na maloletom, že mal na nose zaschnutú krv- a povedal „tata bil“ a následne o dva týždne tiež maloletý príbehol za ňou s plačom - keď tam bol prítomný aj D. A. aj obžalovaný - že „tata bil“. Vtedy sa jej zdalo, že maloletý mal malý „typel“ na hlave. Jej reakcia bola, že vynadala obžalovanému. Na druhej strane však vypovedala, že ona nikdy nebola prítomná priamo pri tom, že by obžalovaný udrel syna. Informácie o bití mala len sprostredkované od brata obžalovaného - D. A..

Na hlavnom pojednávaní v rámci odstraňovania rozporov vypovedala, že malý môže na všetko povedať tata bil, babka bila - ale nemyslela si, že by to spravil obžalovaný až tak.

Pred ňou obžalovaný syna nikdy neudrel. Ona od svedkyne X. Y. počula, že biť ho mala svedkyňa J. T.. Zároveň vypovedala, že ona si nemyslí, že by predmetný žalovaný skutok mal spáchať obžalovaný

Svedkyňa X. Y. v prípravnom konaní vypovedala, že o tom, že obžalovaný mal biť syna mala vedomosť od jeho matky - svedkyne J. T. - pretože táto jej to povedala. Taktiež videla - že mal modriny a na tvári monokel asi v mesiaci máj 2017 - a tiež maloletý jej povedal - „au tata bil, tata bil.“, ale ona nikdy nevidela - že by obžalovaný aj skutočne udrel maloletého. Obdobne vypovedal i svedok N. H..

Pokiaľ išlo o svedkyňu - manželku obžalovaného T. A. - táto k osobe obžalovaného vypovedala, že i keď medzi nimi neboli priaznivé vzťahy - ku synovi sa správal dobre, nedopustil, aby syn nemal čo jesť, brával ho vonku.

Svedkyňa J. T. dňa 24.júla 2017 vypovedala, že obžalovaného veľakrát upozorňovala nech syna nebije - že je to jej vnuk.

Dňa 15.novembra 2017 poprela v celom rozsahu vyššie uvedenú výpoveď. Vypovedala, že dňa 24.júla 2017 keď vypovedala bola pod vplyvom pervitínu.

Potvrdila, že ona za peniaze, ktoré dostávala od obžalovaného „za strázenie“ maloletého si kupovala pervitín. Predmetná skutočnosť ohľadom pervitínu vo vzťahu k predmetnej svedkyňi bola preukázaná i výpoveďami iných svedkov (M. X.j,

X. Y.). Títo tiež zhodne potvrdili, že svedkyňa bola nielen v žalovanom období, ale i v súčasnosti závislá na pervitíne.

Svedkyňa M. X. po celý čas dokazovania vypovedala, že ona nevidela na vlastné oči, že by obžalovaný bil maloletého. Naopak medzi sebou mali dobré puto.

Svedkyňa F. X. vypovedala, že ona nemala vedomosť od žiadnej osoby, že by obžalovaný týral svojho syna (a teda jej vnuka) - mala za to, že to bolo vymyslené. Ona nikdy nevidela, že by obžalovaný udrel syna alebo by mu nadával. Keď jej dcéra T. bývala len so synom - obžalovaný ich navštevoval, nosil aj plienky synovi, bral ho na prechádzky a následne ho keď ho doniesol bol syn vždy v čistom stave (aj plienky mal vymenené).

Svedok N. H. vypovedal, že on nevidel, že by obžalovaný maloletého niekedy bil. Videl však ako ho zbila svedkyňa J. T. a to asi dva mesiace pred zadržaním obžalovaného. Videl spoločne so svojou priateľkou X. Y., že u nich dala L.F. facu - pretože mu odtrhla rožok, ktorý mu oni dali - facu mu dala takú, že odletel L. na dva metre a to videl na vlastné oči. Predmetnú udalosť potvrdila i svedkyňa X. Y.. To, že obžalovaný mal biť syna počul od svedkyne J. T.. Maloletý mu to však nikdy nepovedal.

Svedkyňa X. Y. vypovedala, že ona nikdy nevidela, že by obžalovaný bil syna.

Svedkyňa MUDr. D. S. - pediatrička maloletého vypovedala, že maloletý bol v jej ambulancii naposledy v mesiaci december 2016. Počas kontrol v ambulancii ona na maloletom nevidela žiadne zranenia. Dieťa sa jej javilo ako hyperaktívne a nie ako introvertné. Bolo vždy veselé, príjemné. Dieťa bolo vždy upravené, takže ju nikdy nenapadlo, že by mohol byť nejaký problém

Náhradná matka vypovedala, že L.F. jej povedal, že aj bejby (obžalovaného matka) - on ju takto volal - bývala v takom domčeku, kde boli veľké schody a tiež mu zakázala na ne ísť a že spadol a že dostal veľkú bitku od nej. Ona sa ho na to opýtala, či ho to veľmi bolelo, on povedal, že áno a že bejby mu povedala, že musí ísť do postele a tam ležať, nepohnúť sa a byť otočený k stene a nesmel sa otáčať.

vulgárne mu nadával hrubo urážlivými výrazmi,

Z výsluchu obžalovaného zo dňa 23.júla 2017 bolo potvrdené - že synovi povedal, že je debilko alebo L. je totot a syn mu odpovie, že on je totot. Potvrdil, že niekedy povedal kurva, piča, prestaň, ale synovi nenadával. Na obranu uviedol, že v on so synom bol 24 hodín denne a predmetná vec preto nie je „srandá“.

Na hlavnom pojednávaní v rámci odstraňovania rozporov v predmetnej časti vypovedal, že to čo vypovedal na polícii neznamená, že bola pravda.

V tejto časti súd poznamenáva, že predmetné neslušné výrazy by nemali byť vyslovované vo všeobecnosti a v žiadnom prípade pred deťmi a vlastným synom - toto je nepripustné, ale na druhej strane čo však súd musí zároveň uviesť - že obžalovaný na maloletého syna bol v podstate sám.

I keď mu zvykli pomôcť čiastočne so starostlivosťou - matka - svedkyňa J. T., brat D. A., svedkyňa M. X. a osoba pod menom P. - táto ich pomoc bola len dočasná. Celková starostlivosť bola na samotnom obžalovanom a to nielen starostlivosť ohľadom výchovy, ale hlavne po materiálnej - finančnej a bytovej stránke. Maloletého syna, aby mohol zabezpečiť - musel pracovať. Dieťa potrebuje osobnú blízkosť, starostlivosť, ale v prvom rade finančnú (ošatenie, jedlo, bývanie). Toto zostávalo len na obžalovanom. Dieťa bolo v jeho osobnej starostlivosti vo veku (podľa obžaloby) od jeho osemnástich mesiacoch do troch rokov a šesť mesiacov. I keď o predmetnej skutočnosti mali vedomosť orgány sociálnych vecí - od januára 2017 (a to od českej kurately a dokonca dňa 13.marca 2017 - osobne prišla na predmetný úrad i matka v spoločnosti maloletého) žiadne opatrenia - ohľadom pomoci a riešenia veci sa nevykonali.

I svedok - brat obžalovaného dňa 22.júla 2017 ako i dňa 24.júla 2017 vypovedal, že obžalovaný synovi nadával a kričal po ňom a nadával mu do kokotov a to keď ho syn niečím vytočil - na hlavnom pojednávaní v rámci odstraňovania rozporov predmetnú skutočnosť už nepotvrdil.

V rámci odstraňovania rozporov vypovedal - že obžalovaný sa syna snažil vychovávať ako otec.

Svedkyňa M. X. vypovedala, že ona nikdy nevidela, že by obžalovaný nadával synovi. Tiež nevidela keď bývali v spoločnej domácnosti, že by sa zle správal ku synovi alebo sa ku nemu škaredo správal.

Svedok N. H. potvrdil, že tiež nepočul, že by mu obžalovaný synovi nadával.

Aj svedkyňa T. A. vypovedala, že nikdy nevidela - že by v jej prítomnosti obžalovaný nadával maloletému.

Obdobne vypovedala i svedkyňa Q. T. a to, že obžalovaný na syna nekričal, nebil ho.

Svedkyňa X. Y. vypovedala, že nadávky na L.F. počula z úst svedkyne J. T..

Svedok D. A. vypovedal, že nevidel, že by brat - obžalovaný nadával svojmu synovi.

Náhradná matka - u ktorej maloletý S. je od 31.júla 2017 vypovedala, že maloletý nenadával, nepoužíval škaredé slová ani nadávky.

na akékoľvek nepodstatné impulzy, plač maloletého alebo neuposlušnosť jeho pokynu maloletým, reagoval neprimeraným krikom, nadávkami na adresu maloletého a údermi do celého tela,

V rámci výsluchu dňa 23.júla 2017 obžalovaný potvrdil, že maloletého udrel - capol po hlave - keď chcel utekať na cestu keď išli autá, taktiež keď nechcel spať tak vtedy na neho kričal.

príčom naposledy dňa 21.júla 2017 v doobedňajších hodinách priniesol maloletého svojej matke J. T., ktorej uviedol, že maloletého nemôže vziať do práce, nakoľko mu dal facku a malý je z toho celý červený,

Obžalovaný v prípravnom konaní dňa 23.júla 2017 vypovedal, že dňa 20.júla 2017 bol maloletý syn opätovne s ním v práci v D. R. N.. Hral sa na ihrisku, ktorý je v predmetnom areáli a vtedy spadol zo schodíkov, ktoré viedli na šmýkľavku na zem. Keďže obžalovaný nebol pri ňom na predmetnej šmýkľavke videl ho už len ako bol na zemi, preto ho zo zeme zdvihol a videl, že mal červenú ľavú stranu tváre. Dal mu facku za to, že mu utiekol z auta - kde pozeral rozprávky na predmetné ihrisko. Bolo to už vo večerných hodinách okolo 21:15 hod. - pretože vtedy mal posledný rozvoz. Dal mu facku na líce otvorenou dlaňou na ľavú stranu tváre z dôvodu, že mu utiekol. Potvrdil, že vtedy mu vynadal „či je sprostý“ - prečo to urobil. Následne mu prišlo syna ľúto a preto ho zobral na ruky.

Náhradná matka o predmetnej udalosti - sprostredkovane tak ako jej to uviedol maloletý L.F. vypovedala, že keď boli na preliezke - i ona mu zakázala ísť na preliezku, ktorá bola pre neho ešte veľká. Vtedy on zaťal päste - a ona sa ho spýtala, čo mu je a on jej povedal, že i tata mu preliezku zakázal, že bol s ním v robote a že mu ušiel lebo išiel na preliezku a tam spadol. Povedal, že tato prišiel a hneval sa. Viac o preliezke nepovedal.

V predmetný večer - t. j. 20.júla 2017 prespal na chate záhradnej pri chate jeho matky. Syn keď vstal okolo 08:30 hod. dňa 21.júla 2017 (piatok) bol so svedkyňou J. T., pretože obžalovaný ešte išiel do práce. Matke povedal, čo sa stalo v predchádzajúci večer keď bol so synom v práci. Syn mal červené okolo ľavého oka, opuchnutý však nebol. Povedal jej, že syna nemôže zobrať do práce, lebo by mu povedali v práci, že syna týra. Tiež mal i malé modrinky na rukách a nohách - ale to z toho, že sa hr Okolo 12:30 hod. keď sa vrátil z práce odovzdal svedkyňi finančnú čiastku a odišiel do Českej republiky za svojou priateľkou a synom.

V sobotu dňa 22.júla 2017 mu volala keďže bol v Českej republike - svedkyňa X. Y., ktorá mu v telefóne oznámila, čo sa stalo - povedala mu, že malý spadol a že mu krváca hlava a aby preto prišiel do Bratislavy. Zároveň mu telefonoval i príslušník polície ako i brat D. A. - ktorý mu povedal, že polícia na neho dáva § 208.

Táto časť výpovede bola preukázaná skutočne listinnými dôkazmi, ktoré sú založené v spise. Trestné oznámenie vo veci bolo dňa 22.júla 2017 o 11:00 hod. Svedok D. A. vo veci vypovedal na polícii skutočne dňa 22.júla 2017 vo večerných hodinách v čase od 19:45 hod. do 21:00 hod. Obžalovaný z uvedeného dôvodu - keďže mal vedomosť, že syn je v nemocnici na Kramároch - išiel do predmetnej nemocnice dňa 23.júla 2017 - pred tým sa ešte zastavil v obchode, aby synovi kúpil ovocie, oblečenie. Tu zároveň - keď prišiel do nemocnice za účelom návštevy svojho syna L. F. bol zadržaný políciou.

I svedkyňa J. T. potvrdila, že dňa 21. júla 2017 jej doniesol do chaty maloletého L.F. obžalovaný s tým, že jej povedal, že synovi dal facku lebo spadol na preliezke. Videla odtlačok ruky na ľavej strane tváre ako i na hlave modrinu (hrbček) na hlave. Za to, že o vnuka sa mala postarať za čas, čo obžalovaný išiel do Českej republiky jej dal 15,- Euro s tým, že obžalovaný jej povedal, že sa vráti v nedeľu. So svojou priateľkou - M. X., ktorá bola tiež prítomná v ten deň na návšteve u nej sa pohádala a táto preto od nich odišla.

Svedkyňa M. X. potvrdila, že obžalovaný doniesol svojho syna svedkyňi J. T. na stráženie. Ona bola vtedy vo vnútri v chate - preto obžalovaný nemohol mať o nej vedomosť - pretože syna odovzdal matke vonku. Keďže ona počula, že svedkyňa sa pýtala obžalovaného, čo má malý na tvári - keď prišla svedkyňa s ním do vnútra - ona videla, len červené na tvári, líci - vnuk bol však veselá kopa, povedal, že chce pozerať rozprávky.

Po tom, čo zo strany súdu jej bola predložená fotodokumentácia, ktorá je založená v spise vypovedala, že určite L.F. nebol tak červený - ako bolo na tejto fotodokumentácii, určite tak nevyzeral, určite nemal také líca, ako boli na fotografiách č.5 a č.6. Keby ona videla, že má také červené líco - by ona H. jednu napálila. Ku fotografiám č. 7. a č. 8 - vypovedala, že L.F. tak nevyzeral - ona si skôr myslela, že je to pomalované. Ona maloletého poobede už nevidela - keďže odišla, či sa to tak skryštalizovalo to nevedela uviesť.

Medzi ňou a svedkyňou J. T. totiž došlo ku slovnému konfliktu a preto ona odišla. V predmetnej chate zostala s maloletým - len svedkyňa J. T.. S J. T. sa ona stretla až tak o tri dni - kedy jej ona povedala, že vnuk je v nemocnici. Vzhľadom k tomu, že poznala z minulosti aká je J. T. - svedkyňa vypovedala, že si myslela, že u MG. je v jej hlave ďalší scenár.

Svedkyňa M. X. zároveň vypovedala, že do času kým ona bola v predmetnej chate v predmetný deň nevidela, že by bola svedkyňa pod vplyvom drog. Zároveň však vypovedala skutočnosti, ktoré vypovedala ako J. T. tak i T. A. - že dopočuła sa od ľudí - že bola v predmetný deň s maloletým v Pentagone.

Na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v predmetný deň t. j. 21. júla 2017 - keďže je drogovo závislá išla spoločne s maloletým L.F. do Pentagonu (okres Bratislava II) ako i do Lidla, ktorý sa nachádza v tejto časti. V Pentagone mala záujem kúpiť si drogy - pervitín, ktorý však tu nekúpila. S L.F. išla preto k vode - kúpať sa s ním - bolo to v Draždiaku. Pervitín mala ešte z predchádzajúceho dňa - takže tento použila pre svoju osobnú spotrebu. S vnukom prišla domov navečer. Keď ho umývala v lavóre tento jej povedal, že ho bolí hlava.

I svedkyňa T. A. na hlavnom pojednávaní potvrdila výpoveď predmetnej svedkyne - táto vypovedala (keďže v minulosti bola tiež drogovo závislá) - že ľudia, ktorí bývajú v Pentagone jej povedali, že v predmetný deň 21. júla 2017 tu bola spoločne aj s jej synom (vnukom svedkyne J. T.). Maloletý tu mal spadnúť a sťažovať sa, že mu je zle.

následkom čoho v nočných hodinách stará matka spolu s ďalšími osobami odvieďa maloletého na lekárske ošetrenie do nemocnice DFNSP Limbova č. 1, Bratislava,

dňa 22. júla 2017 v čase okolo 02.30 hod. svedkyňa J. T. išla ku susedom - X. Y. a N. H.. Predmetný čas potvrdila ako svedkyňa J. T. i svedkyňa X. Y. ako i N. H..

Táto predmetným svedkom po tom, čo ich zobudila ich žiadala, aby sa išli do jej záhradnej chaty pozrieť na jej vnuka - pretože im povedala, že malý má modrinu na tvári, že cez deň odpadával a že cez deň sa sťažoval, že ho bolí hlava.

Na základe predmetných okolností išli preto títo svedkovia do záhradnej chatky svedkyne J. T.. Keď prišli do predmetnej chatky - maloletý spal. Obaja svedkovia zhodne vypovedali, že videli na L.F. - že tento mal „prsty na tvári - teda odtlačenú ruku na líčku“ a chrasty na tvári - čele.

Kým v prípravnom konaní svedkyňa X. Y. ako i svedok N. H. vypovedali, že keď sa zobudil - prvé čo povedal - bolo - „bolí hlavička táta zbil“ na hlavnom pojednávaní vypovedali, že nič nehovoril, že by ho niečo bolelo, pýtal sa na otca. Malý sa im zdal v pohode. Malý normálne spal - zobudili ho, neodpadával. I napriek týmto zraneniam, ktoré videli na maloletom - svedkyňa J. T. sa rozhodla zatelefonovať na tiesňovú linku 158 - preukázané bolo, že dňa 22. júla 2017 v čase od 03:28 hod. v trvaní 3 minúty 51 sekúnd - trval predmetný hovor na tiesňovú linku 158.

Tiež z predmetného hovoru bolo preukázané, že i keď najprv bola oznamovateľkou svedkyňa J. T. - následne hovor prebral svedkyňa X. Y..

Na základe „inštruktáže“ od predmetného pracovníka na tiesňovej linke 158 svedkovia - J. T., X. Y. a N. H.Y. spoločne s maloletým išli na lekárske ošetrenie - z miesta záhradnej chatky na Kramáre a to prvým ranným spojom č. 83 - t.j. o 04:51 hod.

Za tento čas čo bol už maloletý zobudený - podľa výpovede svedka N. H. (zo dňa 24.júla 2017) mal uviesť, že ho bolí hlavička a že ho tata bil. Na hlavnom pojednávaní - tiež potvrdil, že maloletý povedal - „au tata bil“ - ale zároveň vypovedal, že to neznamenal, že to urobil H. (obžalovaný).

Svedkyňa X. Y. predmetnú skutočnosť tiež potvrdila vo svojej výpovedi dňa 24.júla 2017. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa predmetnú skutočnosť potvrdila, ale zároveň vypovedala, že i keď toto uvádzal maloletý - mala za to, že skôr ho bila babka (svedkyňa J. T.) a táto ho nútila - aby to povedal - mala takéto podozrenie. Zároveň vypovedala, že on vo všetkom vždy spomenul otca - preto keď ho zobudili a malého sa pýtala kto mu to urobil - povedal tata bil.

Zároveň na hlavnom pojednávaní v rámci odstraňovania rozporov vo svojej výpovedi - trvala na tom, že babka (svedkyňa J. T.) stále nútila L.F. hovoriť tata zbil, tata zbil. Tiež trvala na tom, že malý bol viac bitý ako sýty - ale keď bol s babkou - pretože posledné dva týždne pred skutkom bol viac s babkou ako s otcom - pretože tento chodil do práce.

I keď ona konkrétne videla, že babkou bol udretý len raz - viackrát však videla, že keď bol s babkou mal modriny a keď bol s H. tak ich nemal.

Tu je zároveň potrebné poznamenať - že obaja svedkovia X. Y. ako i N. H. potvrdili - že svedkyňa J. T. - bola „nafetovaná“. Mala paranoju, bola zmätená. Sama im mala uviesť, že je „nafetovaná“. Keď bola nafetovaná - bola nervák, psychopat. I keď išli na Kramáre - bola etapa - že museli ísť peši - pretože ako im uviedla svedkyňa J. T. - „musela si podľa vlastného vyjadrenia vyventilovať hlavu lebo bola nadrogovaná“. Tomuto tvrdeniu svedčila okolnosť - že na tiesňovú linku i keď začala rozprávať svedkyňa J. T. - hovor dokončila svedkyňa X. Y. (č. l. 270) a to práve i z toho, že svedkyňa J. T. bola nadrogovaná, nevedela sa vyjadrovať v telefóne. I následne - po tom, čo už boli všetci štyria - na Kramároch - predmetné záležitosti ohľadom maloletého v prvom rade zariaďovala svedkyňa X. Y..

Do DFNsP - na centrálny príjem bol L.F. prijatý o 05:46 hod. dňa 22.júla 2017. správa vo vzťahu k jeho osobe bola uzavretá v čase o 07:21 hod. dňa 22.júla 2017. Cez predmetné oddelenie urgentného príjmu bol potom L.F. hospitalizovaný na kliniku detskej chirurgie.

Z výpovede svedka MUDr. J. R. bolo preukázané, že L.F. si na úraz pamätal - opakoval, že mu to urobil tata, sťažoval sa na bolesť hlavy. Na hlavnom pojednávaní k tejto okolnosti - t.j. kým mu boli urobené zranenia svedok vypovedal, že takto vypovedal z dôvodu, že predmetná okolnosť mu bola oznámená personálom.

Svedkyňa MUDr. T. Y. - lekárska na Klinike detskej chirurgie DFNsP potvrdila, že počas jej služby - t. j. dňa 22.júla 2017 cca o 06:30 hod. bol na ich oddelenie prinesený v sprievode starej matky (J. T.) a susedky L.F. Potvrdila počas celého dokazovania, že stará matka pri príchode tvrdila, že maloletý mal byť napadnutý a zbitý svojím otcom. Zároveň predmetná svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala, že otec maloletého prehodil maloletého cez plot ku nej s tým, že táto sa má o neho postarať, pretože on išiel preč. Zároveň jej svedkyňa stará matka mala uviesť, že „otec bije maloletého a taktiež aj ju - a preto sa rozhodla, že to ide riešiť a preto prišla do ambulancie“. I keď stará matka - „skákala z jednej veci na druhú“ - predmetná svedkyňa túto okolnosť pripisovala tomu, že sa bála o maloletého.

Pri predmetnom vyšetrení svedkyňa MUDr. T. Y. - po tom, čo bol L.F. vyzlečený - videla na tvári modriny a škrabance v oblasti spánkovej a čelovej, na dolných končatinách mal modriny novšieho a staršieho dáta, nemal však žiadne výpadky pamäti, nebol spavý. Keď sa ona opýtala maloletého odkiaľ má predmetné zranenia - tento jej ukazoval prstom, že to urobil tata.

Vo veci boli vykonané odborné vyšetrenia. Vzhľadom však na rozprávanie starej matky, celkové správanie maloletého a podozrenie z týrania - bol L.F. prijatý na predmetné oddelenie.

L.F. bol ústavne hospitalizovaný na predmetnom oddelení do 31.júla 2017.

kde následným vyšetrením boli u maloletého diagnostikované zranenia - pomliaždenia hlavy a tváre vľavo, ľavej ušnice, zadnej časti krku, pravej strany tváre, hrudnej steny vľavo, brušnej steny oboch predlaktí a oboch predkolení, ľavého kolena, pričom išlo o kombináciu starších a nových zranení, ktoré sa prejavovali bolestivosťou daného miesta, bolestivosťou hlavy, nechutenstvom do jedla a vyžiadali si dobu liečenia do štrnásť dní

Maloletému L.F. boli vykonané odborné lekárske vyšetrenia - RTG vyšetrenia lebky, USG vyšetrenia brucha, neurologické vyšetrenia, psychologické vyšetrenie.

Preukázané a zároveň diagnostikované boli zranenia - ktoré mal dňa 21.júla 2017 v bližšie neurčitom čase -

pomliaždenia hlavy a tváre vľavo,
pomliaždenie ľavej ušnice,
pomliaždenie zadnej časti krku,
pomliaždenie pravej strany tváre,
pomliaždenie hrudnej steny vľavo,
pomliaždenie brušnej steny
pomliaždenie oboch predlaktí a oboch predkolení, ľavého kolena.

Na hlavnom pojednávaní znalec sa podrobne vyjadril ku predmetným zraneniam - vedel určiť ktoré boli zranenia novšieho a ktorého staršieho dáta.

Zranenia, ktoré boli čerstvé - teda nie staršie ako dva dni (keďže prehliadka tela sa vykonávala dňa 22.júla 2017 o 18:45 hod. - nie staršie ako dva dni boli zranenia zo dňa 20.júla 2017 - poranenia, ktoré malo dieťa na hlave a krku v zadnej časti, ostatné zranenia boli staršie ako dva dni (predlaktia, ľavé koleno, drobné oderky na predkoleniach - tieto mohli vzniknúť kombináciou úderu a pádom na zem).

Pokiaľ teda išlo o čerstvé zranenia - tieto mohli byť spôsobené v čase od 20.júla 2017 do 21.júla 2017 - boli to teda - poranenia na hlave a tvári a ľavej ušnice a v ľavej zadnej časti krku - za ľavou ušnicou - pričom znalec nevytlúčil - aj tupé poranenie brušnej dutiny, alebo povrchové poranenia vzhľadom (na výpoveď svedka MUDr. R. - prokurátor v rámci záverečnej reči nenavrhol - aby do predmetných zranení boli počítané i predmetné zranenia - súd sa preto s nimi nezaoberal). Zároveň uviedol znalec - že pravá strana tváre mohla vzniknúť trením - kontaktom s nejakým predmetom, podložkou. Práve tým, že hrudná stena vľavo ako aj brušná stena - sú ako orgány pri sebe - vzhľadom na konštitúciu dieťaťa - je možné jednou ranou zachytiť aj časť hrudníka, aj časť brucha.

Predmetné zranenia, ktoré utrpel L.F. boli poranenia ľahké zo znaleckého hľadiska. Obmedzený bol len v bežnej dennej aktivite, mal obmedzený pohyb pre bolesti hlavy, hrudnej steny a nôh, príjem stravy však obmedzený nemal. Prvé dni po ústavnom prijatí mohol maloletý mať nechut' do jedla. Predmetné zranenia si všeobecne vyžadujú dobu do desať dní. Obmedzenosť bola daná tým, že bol hospitalizovaný. Pokiaľ išlo o mechanizmus predmetných zranení ako i intenzitu zranení - znalec mal za to, že intenzita predmetných útokov bola stredná, nie silná, pretože nevznikli ďalšie žiadne vážnejšie poranenia. Maloletého neohrozovali na živote - i keď zasiahli hlavu a hrudník.

Názor znalca bol, že poranenia maloletého nevznikli samovoľným pádom zo šmýkľavky, ale údermi inou osobou mieriacimi na viaceré časti tela maloletého, pravdepodobne sa jednalo o údery otvorenou dlaňou.

K jednotlivým poraneniam vzniku mechanizmu uviedol:

-hlava a čelová oblasť nad ľavým okom - znalec nevytlúčil aj pád na zem po predmetnom údere alebo udretie sa o nejaký pevný predmet v blízkosti momentu úderu.

-ľavé ucho a zadná plocha krku - opakované údery tupo hranným predmetom a možné aj trenie o pevný predmet na ľavú ušnicu, vznik drobných oderkov a plošného hematómu

-hrudná stena vľavo - úder tupým predmetom - zrejme otvorenou dlaňou so vznikom pásovitého hematómu - pravdepodobne odtlačky prstov inej osoby - ktoré ostali ako pásovitý hematóm na ľavej hrudnej stene - menej pravdepodobné - napr. udretie sa o tuhý predmet po posotení, napr. o zábradlie

-predlaktia - údery tupo hranatým predmetom na obe predlaktia - viac vľavo - so vznikom podkožných krvných výronov - tu išlo o staršie poranenie,

-predkolenia - údery tupo hranatým predmetom na obe predkolenia vpredu a ľavé koleno, vznik drobných oderkov a plošných hematómov, možný aj pád na zem alebo udretie o podlahu po ataku s odretím kože.

V danom prípade tak išlo o kombináciu čerstvých a starších krvných podliatín a oderkov pôsobením vonkajšieho násillia, najpravdepodobnejšie údermi inou osobou na viaceré časti tela maloletého L.F. a to obdobie od začiatku mesiaca júl 2017 - do 21.júla 2017. nebolo jednoznačne preukázané poškodenia zdravia inou osobou údermi, pádmí a podobne.

Znalec vypovedal, že i keď obžalovaný potvrdil, že maloletého udrel a to spôsobom, že mu dal facku na tvár otvorenou dlaňou na ľavú stranu tváre - predmetných úderov L.F. musel dostať viac a to vzhľadom na charakter a rozsah zranení, ktoré boli uvedené v predmetnej lekárskej správe.

Znalec sa tiež vyjadril - že maloletý (preštudovanou zdravotnou dokumentáciou od pediatra MUDr. D. S.) - nezistil, že by tento mal zvýšený sklon k tvorbe krvných modrín alebo krvných výronov, taktiež nezistil

(a svedkyňa MUDr. D. S. - to na hlavnom pojednávaní tiež vypovedala) - že by bolo zo strany rodinných príslušníkov a teda v predmetnej zdravotnej dokumentácii zaznamenané, že by L.F. mal vo zvýšenej miere padať, resp. mal samovoľné pády z dôvodu poruchy rovnováhy.

Súd i napriek takémuto konštatovaniu však poukazuje na výpoveď obžalovaného zo dňa 23.júla 2017, ale i výpoveď na hlavnom pojednávaní - keď vypovedal, že L.F. v kuse padal, potkol sa o svoje nohy. Zároveň však vypovedal - že s týmto problémom u lekára nebol. Takže o tejto skutočnosti lekár nemohol vedieť. Posledná návšteva v predmetnom zariadení u detskej pediatričky bola dňa 15.decembra 2016 (v tom čase mal maloletý temer dva roky). Súd poznamenáva, že obžalovaný sa o maloletého sám staral od jeho osemnástich mesiacov.

V zhode s výpoveďou korešpondovala i výpoveď svedkyne Q. T. - ktorá tiež potvrdila, že maloletý bol „šmatlavý“, stále padal.

a tieto násilné fyzické a slovné útoky otca - obžalovaného maloletému spôsobovali fyzické a psychické utrpenie, negatívne ovplyvňovali jeho vývoj a správanie sa maloletého voči vonkajšiemu okoliu

Z výsluchu obžalovaného zo dňa 23.júla 2017 - mal súd preukázané, že tento vypovedal, že syn niekedy nepočúval, robil zle - napr. keď sa deti hrali na trampolíne - prišiel ku nim a pichal do nich palicou, alebo bil cudzích ľudí (napr. kuchára).

Tiež obžalovaný potvrdil - že cudzí človek sa mu sťažoval, že ho syn kopol do nôh a kusal do rúk.

Obžalovaný potvrdil, že predmetné takéto správanie jeho syna nie je správne i z dôvodu, že mu všetko dovolil, ale ospravedlňoval to tým, že nechcel, aby bol syn obmedzovaný ako on.

Predmetné skutočnosti potvrdila i svedkyňa - T. A. - ktorá vypovedala, že na syna nebol vôbec prísny, nič mu nezakazoval, všetko mu dovolil. V celom rozsahu poprela, že by obžalovaný pred ňou zdvihol na syna ruku a teda, že by ho udrel. Taktiež obžalovaný na syna pred ňou nezvyšoval hlas - hrával sa s ním. Bola to skôr ona, ktorá vedela synovi aj niečo zakázať - keďže obžalovaný mu nezakazoval - tak vedel, že keď pôjde za ním, tak tento mu to dovolí. Syn mal všetko čo potreboval, pretože mu to obžalovaný zabezpečoval.

I svedkyňa Q. T. potvrdila, že stávalo sa, že maloletý obžalovanému robil naschvály - vedel, že u obžalovaného si môže hocičo dovoliť.

I po tom, čo sa rozišli - keď ona videla syna s obžalovaným - nikdy na synovi nevidela žiadne zranenia, syn nebol plačlivý, naopak zdal sa jej šťastný.

Svedkyňa MUDr. S. tiež potvrdila, že maloletý L.F. bol hyperaktívny.

Svedkyňa X. Y. tiež vypovedala, že maloletý L.F. bol niekedy vzdorovitý - ale keď mu človek vysvetlil, tak to pochopil.

Svedkyňa MUDr. T. Y. vypovedala, že maloletý mal striedané nálady, buď plakal, alebo sa smial, potom je nervný, kopal do sestričiek. Zo začiatku bol ustráchaný, plačlivý - tak ho ukludňovala. Keď bol prijatý na oddelenie bol už taký ubehaný, vymýšľal, vyplazoval jazyk, pľul, kopal a potom sa už vedel začleniť do detskej spoločnosti. I na detských rovesníkov najprv pľul, kopal, bral im hračky - časom sa začlenil. K dospelému personálu bol taký ako ku deťom.

Náhradná matka vypovedala, že keď maloletý L. F. prišiel do ich rodiny (t.j. dňa 31.júla 2017) bol hyperaktívny, hlučný a mal veľmi výrazné a hlučné správanie, nezrozumiteľné bľabotanie, strach z cudzích ľudí - takéto správanie mal len z mužov. Na ihrisku sa správal veľmi hlučne a to v tom smere, aby sa deti s ním hrali. Aby sa tieto deti s ním hrali „vyslovene“ ich naháňal a preto sa ho deti báli. I keď takéto správanie by hodnotila ako „divoké“ - na druhej strane, keď mu vysvetlila ako to má byť - už to nerobil. Všetkých oslovoval v ženskom rode. Bol však rečovo zanedbaný. Neznášal obedný spánok. Keď mal vzdor zatínal päste a toto bolo časté.

Potrebné je však uviesť, že i napriek tomu, že životné podmienky ako obžalovaného tak i syna (v čase keď bývali predmetnej chatke - kde nebola voda, električka) neboli priaznivé i z fotodokumentácie vyplynulo, že v predmetnej chatke bol poriadok. Obžalovaný ako o seba, tak i syna dbal na hygienu a hygienické návyky - ako však vypovedala náhradná matka - otec ho naučil i rôzne iné správne návyky.

Prostredie, v ktorom tak maloletý L.F. vyrastal - jednak podľa opisov zo spisu a poznatkov z vyšetrovania obžalovaného bolo neštandardné - ale mieru „týrania“ - i napriek tomu - bolo preto potrebné citlivo v kontexte udalostí a zvláštností prostredia posúdiť.

Na strane druhej pokiaľ išlo o stravu túto stravu zabezpečoval podľa finančných možností - neodmietol však synovi ani pizzu ani zmrzlinu. Snažil sa mu zabezpečiť, aby mal plnohodnotný život (chodil s ním aj kina, na prechádzky, výlety...). Súd v tejto súvislosti podotýka - že na tieto aktivity bol sám.

Svedkyňa M. X. potvrdila, že ona osobne - keďže istý čas bývala na ulici K. T. Bratislava i s obžalovaným a jeho synom - o syna sa stal vzorne, brával ho i do práce, správal sa ku nemu veľmi dobre, spoločne sa i hrávali. Ona na vlastné oči nič nevidela zlé a nepočula, že by obžalovaný kričal na syna.

Svedkyňa J. T. potvrdila, že obžalovaný so synom mali pekný vzťah. Biologická matka maloletého - svedkyňa T. A. sa chcela ich spoločného syna L.F. zriecť. Obžalovaný sa o syna staral príkladmo. Žil len pre neho - potvrdila, že syn mohol byť pre ňu príkladom - pretože ona ako matka zlyhala (obžalovaného v detstve umiestnila do detského domova).

I svedkyňa Q. T. potvrdila - keďže obžalovaný bol otcom ich spoločného dieťaťa a s obžalovaným a jeho synom žili istý čas v spoločnej domácnosti - že o syna sa staral príkladmo. Maloletý L.F. bol závislý na obžalovanom. Keď išiel obžalovaný do obchodu a syn ho ráno nevidel začal úplne plakať kde je otec. Mala za to, že L.F. sa cítil v bezpečí obžalovaného.

Svedkyňa T. A. vypovedala, že keď ona bola na stretnutiach so synom a s obžalovaným - videla, že obžalovaný sa k synovi správal dobre, medzi sebou mali výborný vzťah, syn bol na neho naviazaný. Syn sa na nič nesťažoval. Tiež potvrdila, že syn bol naviazaný na obžalovaného - pretože ona so synom nemohla byť sama - pretože keď sa obžalovaný vzdialil - hneď plakal za ním. Nevidela, že by on bil syna. I v nemocnici sa pýtal syn na otca. I v čase keď bol obžalovaný vo väzbe - a syn bol v náhradnej výchove a ona ho navštevovala sa pýtal na obžalovaného.

Svedok N. H. vypovedal, že ona videl aký mali vzťah obžalovaný so synom. Tento vzťah bol medzi nimi dobrý, syn mal vždy čisté veci aj bol čistý a keď bol s obžalovaným vždycky hovoril tata lúbi.

Svedkyňa X. Y. vypovedala - že ona videla, že obžalovaný mal veľmi dobrý vzťah k maloletým. Keď bol jeho syn u nich vždy sa pýtal na otca, chodil čisto oblečený, upravený, najedený, ešte sa chválil, že tata kúpil nové oblečenie.

Náhradná matka vypovedala - že na svoj vek bol maloletý L.F. veľmi čistotný, poriadkumilovný (nikdy z domu nemohli odísť kým nemal svoje veci uložené, vždy chcel mať poriadok), samostatný, vedel sa sám poobliekať - ponožky, gombíky, zipsy. Vedel krásne jesť príborom, nenechal ani omrvinku. Nikdy nikomu neublížoval ani keď jemu ubližovali, nepocikával sa, nepokakával sa, nebol plačlivý. Je veľmi inteligentný, múdry, vedel zrekapitulovať celú rozprávku. V priebehu troch mesiacov sa naučil osem básničiek. Má úctu k autoritám. Zapája sa do všetkých činností - varenie, pečenie, upratovanie, utieranie prachu...

Náhradná matka vypovedala, že maloletý L.F. jej o obžalovanom hovoril len kladne - tata kúpil hranolky, tata ma zobral na zmrzlinu, s tatom som išiel vláčikom, trolejbusom, autobusom, tiež bol s tatom na Partizánskej lúke (tu povedal, že bol aj s D.). Akonáhle počul spievať chlapa, povedal, že to spieva tata. Nikdy nehovoril, že by tata udrel, len raz spomenul, keď videl v televízii koníka povedal, že tata udrel po hlave. To bolo ohľadom udretí vtedy len jeden raz.

Raz sa však stalo, čo uviedla náhradná matka - že keď mal dať jedlo svojím plyšákom tak celá rodina počula „jedz, zožer to, zabijem ťa“. Keď sa ho spýtali čo to je len v rodine náhradnej matky toto sa nepoužívalo povedal - že u vás to nepočujem, bol ticho, nič nehovoril, povedal potom „nechcem to povedať“ potom začal vymenúvať - tato to nepovedal, bejby to nepovedala, M. mi to nepovedala. To bolo všetko. Často sa mu snívalo, že „bejby bije M., že sa medzi sebou bijú, snívalo sa mu, že ho tato išiel pozrieť. Hračkársnym telefónom strašne často voláva tatovi, aby ho prišiel pozrieť. Keď boli dušičky dala kahanček i L.F. s tým, aby si vybral komu chce niečo priať - ako prvého si vybral tata a povedal: „tato chcem, aby si bol zdravý, aby si pracoval, zarábala peniažky, aby si ma prišiel pozrieť“.

To, že svojho otca - obžalovaného miluje vyplynulo i z toho, že keď prišiel z nemocnice s balíčkom na ktorom bolo napísané od otca - v balíku boli veci ošatenie (slipy, tielko, tričko, ponožky) - predmetná veľkosť na syna sedela ako uliata. Toto ošatenie, ktoré mu kúpil otec opatruje L.F. ako poklad.

Hodnotiac vyššie uvedené podrobne popísané dôkazy, listinné a vecné dôkazy, ktoré súd na hlavnom pojednávaní vykonal v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku - ktoré sa týkajú skutkových zistení obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Trestného činu - zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr.zák. sa dopustí ten, kto blízkej osobe a osobe, ktorá je v jeho starostlivosti a výchove spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania - v danom prípade po dlhší čas.

„Týraním“ osoby v zmysle uvedeného ustanovenia Trestného zákona je zlé zaobchádzanie, ktorým páchatel prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, vyznačujúce sa určitou mierou trvalosti, prípadne aj sústavnosti, pričom sa však nevyžaduje, aby blízkej osobe alebo zverenej osobe vznikla ujma na zdraví.

Musí však ísť o konanie, ktoré blízka osoba alebo zverená osoba pre jeho intenzitu, hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.

Znalecký posudok znalcom PhDr. Igorom Obuchom bol vypracovaný ku dňu 11.október 2017. Predmetný znalec nielen pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal zo spisového materiálu, ale i z kontaktu s maloletým (cca 2 hodiny - v predmetnom čase bol maloletý vo veku 3 roky a 8 mesiacov - vychádzajúc z vyšetrenia znalcom (č. I. 8 znaleckého posudku) - ako to uviedol vo svojom písomne vypracovanom znaleckom posudku.

Zároveň však znalec uviedol - že na základe uvedených a aj iných výpovedí (napr. lekári počas pobytu maloletého v nemocnici) - je vysoko pravdepodobné, že maloletý bol vystavovaný trestom, resp. „spôsobu výchovy“, ktorý bol pre neho stresujúci, resp. z hľadiska vývinu škodlivý ... v rámci tohto znalec zahrňuje aj časté fyzické tresty, ktoré boli (podľa výpovede svedkov...) „neprimeranej intenzity“.

Na druhej strane k osobe maloletého konštatoval znalec - že i keď vzhľadom na svoj vek pôsobil o niečo „útlejšie“ - ako by bolo možné očakávať, znalec považoval jeho motorické schopnosti (hrubá, ako aj jemná motorika...) za primerané veku. Deficit istý zistil vo verbálnej oblasti - keď reč maloletého bola „menej čistá“ (resp. dyslaktická) než by sa vzhľadom na vek očakávalo.

Znalec však vyšetrením u maloletého nezistil známky psychického, mentálneho alebo emocionálneho oneskorenia. Nešlo u neho o žiadnu „poruchu vývinu“ v pravom slova zmysle. Istý deficit bol v rečovom vývine ako aj zhoršené sociálne prispôsobovanie - ktoré je podľa názoru znalca z väčšej časti spôsobené nevhodným rodinným prostredím.

Opäť znalec uviedol - že vzhľadom na to, že udalosti (agresívne správanie sa otca ...), ktoré zažil, prežil v pomerne útlom veku, je možná aj možnosť „väžnejšieho poškodenia“, ale aj to, že udalosti z minulosti „budú zabudnuté“, keď možná aj možnosť „väžnejšieho poškodenia“, ale aj to, že udalosti z minulosti „budú zabudnuté“, keď bude maloletý dostávať v prítomnosti dostatočný pocit podpory a náklonnosti.

Na druhej strane však znalec uviedol, že - v rámci kontaktu s maloletým žiadne údaje o tom - „čo sa doma dialo“ nezískal.

Keď však znalec verí výpovediam napr. starej mamy maloletého (M. T.), ale aj lekárov (MUDr. Y., MUDr. R.) pôsobí to „psychologicky zrozumiteľne, resp. vierohodne“, že im maloletý hovoril o tom, že mu zranenia spôsobil otec. V kontexte uvedených údajov sa zdá byť vysoko nepravdepodobné, že by si maloletý „vymýšľal“ (konfabuloval by...).

I na hlavnom pojednávaní dňa 14.marca 2018 - znalec vypovedal, že vychádzal najmä z výpovedí svedkov, ktorí boli vypočutí v prípravnom konaní. Na jednotlivé otázky ako sám uviedol - mohol odpovedať len „vo všeobecnosti“. Zopakoval, mal za to, že bolo vysoko pravdepodobné, že bol častejšie vystavený agresívnym podnetom - ale už vypovedal, že či to

bolo u babky alebo u otca - k tomu sa vyjadriť nevedel. Opätovne teoreticky nevylúčil - že predmetná agresivita môže byť - vyplývať aj z nejakých prežitých zážitkov, odpozeraná - napr. i pri pozeraní televízie kde sa tiež vyskytuje agresivita.

Na základe takto vykonaného rozboru osobnosti maloletého keď znalec sám - uviedol, že - mohol vychádzať len „vo všeobecnosti“, resp. že z pravdepodobnosti - nemôže súd na rozdiel od prokurátora jednoznačne konštatovať, že by bolo jednoznačne preukázané, že maloletý syn opakovane označil otca - obžalovaného za osobu, ktorá ho bila a spôsobila mu zranenia na viacerých časových obdobiach skutku. Keďže znalec uviedol, že komunikácia, ktorú vykonával s maloletým nebola žiadna, resp. bola

veľmi úsporná a ani na otázky jeho veľmi neodpovedal - ani samotný znalec - neuviedol jednoznačne, že by maloletý mal tieto skutočnosti uvádzať vo vzťahu k svojmu otcovi. Znalec len na základe nejakých prejavov maloletého - ktoré s ním zažil (dve hodiny) mal za to, že je vysoko pravdepodobné - že bol častejšie vystavený agresívnym prejavom - ale či to bolo u babky alebo u otca k tomu sa vyjadriť nevedel. Taktiež nevylúčil, či v predmetnej veci nebolo potrebné vo vzťahu k maloletému keby vykonal dlhší pobyt s ním a dlhšie pozorovanie. Od maloletého totiž on nezískal žiadne relevantné informácie a preto mohol len konštatovať mieru pravdepodobnosti a teoretickosti.

Znalecký posudok je len jeden z dôkazov. Súd pri rozhodovaní musí vždy znalecký posudok vyhodnotiť aj v súlade s inými zabezpečenými dôkazmi (výsluchy obžalovaného, svedkov, listinné dôkazy) a aplikovať tak zásadu trestného konania - zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa jeho vnútorného presvedčenia a preto privilegovať znalecký dôkaz a prenášať zodpovednosť za skutkovú správnosť súdneho rozhodnutia na znalca, takýto postup nie je možné z ústavnoprávných hľadísk akceptovať.

V tejto súvislosti súd poukazuje i na závery písomne vypracovaného znaleckého posudku znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Klaudiou Stanislavovou. I tu je potrebné konštatovať (podobne ako pri vyššie rozvedenom dôkaznom prostriedku - znaleckého posudku od PhDr. Igora Obucha), že i táto znalkyňa pri rozbere osobnosti obžalovaného v prvom rade vychádzala zo spisovej dokumentácie vykonanej pred podaním obžaloby a vyšetrením obžalovaného štandardným ambulantným spôsobom dňa 9. augusta 2017. Sama znalkyňa v znaleckom posudku konštatovala, že tento počas znaleckého vyšetrenia k skutku sa nepriznal, negoval agresívne správanie voči svojmu maloletému synovi, poprel fyzickú a slovnú agresiu voči svojmu synovi.

Na základe svojho diagnostického záveru dospela k záveru, že vo vzťahu k obžalovanému ide o emočne nestabilnú poruchu osobnosti a abusus viacerých drog v minulosti (pervitín, marihuana) ako i závislosť od hracích automatov. Mala za to, že znaleckým vyšetrením sa preukázala u obžalovaného závislosť od hracích automatov. Mala za to, že u obžalovaného ide o emočne nestabilnú poruchu osobnosti s črtami impulzivity, iritability a ku sklonu k afektom hnevu s heteroagresívnym brachiálnym a verbálnym konaním - ktoré sa podieľali na neprimeranom maladaptívnom chovaní obžalovaného voči svojmu synovi.

Na hlavnom pojednávaní predmetná znalkyňa už značne korigovala a opätovne potvrdila - že predmetný znalecký posudok vypracovala ku dňu 12. august 2017 a v prvom rade vychádzala pri svojich záveroch z údajov čerpaných v spisovej dokumentácii - a to najmä z výpovedí svedkov J. T. a D. A., ktorí zhodne uvádzali, že obžalovaný je voči svojmu synovi agresívny (č. l. 492 - zápisnica z hlavného pojednávania zo dňa 14. marca 2018). Práve tieto osoby jej tiež uviedli, že všetky peniaze, ktoré má dáva obžalovaný do automatov a že asi berie aj pervitín.

Práve zrejme i zo skutočnosti, že predmetná znalkyňa bola osobne prítomná počas výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 1. marca 2018 - na rozdiel od svojho konštatovania - ohľadom uloženia ústavnej ochrannej protitoxikomanickej liečby a to pre závislosť od hracích automatov - pripustila možnosť uloženia ochrannej liečby ambulantnou formou vzhľadom - len na indicie - že chodil hrať - pretože obžalovaný jej uviedol, že do herne išiel dva-tri krát do mesiaca (č. l. 493).

V tejto súvislosti súd musí razantne uviesť - že znalec by mal byť nestranný a vychádzať zo svojich vlastných vyšetrení a nie vo veci tak ako to bolo konštatované oboma znalcami v prvom rade - že vychádzali zo spisového materiálu a údajov v ňom uvedených - t. j. výpovedí svedkov. Znalec musí vychádzať v prvom rade z vlastných poznatkov pre podanie posudku zistených metódami špecifickými pre jeho odbor.

Znalec nemôže byť na žiadnej strane trestného procesu. Jeho úlohou je objektívne posúdenie odborných otázok.

Naopak - rozdielne vyznieva znalecký posudok ohľadom osobnosti obžalovaného, rozbor jeho osobnosti, - od znalca RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD. - znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých.

Znalec uviedol - že obžalovaný nemal prevažujúce sklony k agresívnemu a násilnému správaniu, ako forme akou by sa prevažným spôsobom prejavoval v sociálnej interakcii. Takto reaguje a koná predovšetkým v záťažových a v konfliktných situáciách - ktoré sa spájajú s pocitmi ohrozenia v roli otca. Nevykazoval nápadnosť vo vzťahu k fantazijnej produkcii, skresľovaniu, klamstvu, fabulácii, pričom zľahčovanie zlyhaní vo výchove a starostlivosti o dieťa bolo prirodzenou súčasťou ochrany obžalovaného.

I keď u obžalovaného boli zistené rysy osobnosti hlavne emočná nestabilita spojená s prevažujúcou negatívnou percepciou sociálnej reality. Zároveň znalec uviedol, že vo vzťahu k obžalovanému bolo nahromadené vnútorné napätie - práve vzhľadom na prostredie v akom maloletý L.F. vyrastal.

Obžalovaný vykazoval snahy o starostlivosť o maloletého s tým, že znalec uviedol, že nie je možné vylúčiť zlyhania tak v starostlivosti o dieťa, ako aj v kontrole uvoľňovania negatívnych emócií a práve na základe poznatkov, ktoré vykonal vyšetrením obžalovaného bolo preto mieru „týrania“ potrebné citlivo práve v kontexte udalostí a zvláštností prostredia citlivo zvažovať.

I znalec mal za to, že v prípade - že ak by sa malo preukázať „týranie maloletého“ - toto nie je plánovité, zámerné, ale bolo by dôsledkom nezvládania psychickej záťaže.

Z dokazovania, ktoré sú vo veci vykonal bolo preukázané, že vzťah k maloletému synovi mal obžalovaný ako vysoko pozitívny, obetavý.

Počas predmetného žalovaného obdobia - bol to on, ktorý sa či už osobnou starostlivosťou staral o maloletého syna - t.j., že i počas toho, ako pracoval ho mal v osobnej starostlivosti (maloletý s ním chodil do práce - vyplynulo to i z pracovného posudku od posledného zamestnávateľa, ako i z výpovedí svedkov), alebo keď ho nemal v osobnej starostlivosti z dôvodu práve, že pracoval a syn s ním nemohol byť v zamestnaní sa snažil, aby maloletý bol v prítomnosti dospelšej osoby.

I keď svedok D. A. dňa 22.júla 2017 vypovedal, že brat - obžalovaný mal byť od malička agresívnej povahy a výbušný - súd tak ako vypovedal obžalovaný - tejto časti výpovede neuveril.

Vychádzal ako zo správy od Detského domova STUDIENKA, tak i z vykonaného vyšetrenia znalca RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD. - ktorý predmetnú skutočnosť ako je vyššie rozvedená vylúčil.

Podobne ako predmetný znalec i svedkyňa Q. T. hodnotila obžalovaného ako človeka, ktorý bol zodpovedný, ktorý sa snažil, aby rodina (ona, syn, on) fungovali ako rodina. Na začiatku ich vzťahu ju požiadal, aby prijala jeho syna do ich vzťahu - aby mohol ich vzťah fungovať. Obžalovaný sa príkladmo staral nielen o svojho syna, ale i o ňu. Keď porodila ich spoločné dieťa - veľakrát jej navrhol, aby sa vyspala, on sa staral o ich spoločného syna. Predmetná skutočnosť je nepriamo potvrdená i správou z detského domova STUDIENKA kde tiež bolo uvedené, že starostlivosť o rodinu mu bola daná a staval sa k tejto skutočnosti zodpovedne. Dôvodom prečo bolo obžalovanému umožnené spolunažívanie v priestoroch predmetného detského domova - bol ten, že prejavoval záujem spolupodieľať sa na vytváraní podmienok pre život v tom čase priateľky, neskôr manželky a ich dieťa.

I samotná svedkyňa T. A. s odstupom času potvrdila, že obžalovaný bol najlepší manžel na svete (s obžalovaným sa rozišla z dôvodu, že si našla iného partnera, ktorý ju bil).

Súd vo veci poukazuje i na pracovnú charakteristiku od zamestnávateľa D. R. N. - z ktorej tiež vyplynulo, že obžalovaný bol nekonfliktný, plnil si svoje pracovné povinnosti svedomito a nebola voči jeho osobe žiadna sťažnosť. Pokiaľ bol s ním v práci maloletý o tomto sa staral podľa ich názoru svedomito (pravidelne sa u nich stravoval, ráno mu kupoval raňajky). Maloletý bol na neho dosť naviazaný a nikto z personálu nevidel, že by no ho niekedy fyzicky trestal.

Maloletý syn L.F. nie je tou osobou, ktorej malo byť ublížené zo strany obžalovaného a ktorý mal byť obžalovaným týraný - a skutok tak ako bol koncipovaný obžalobou nebol obžalovanému preukázaný.

Súd pri takto uvedenom konštatovaní vychádzal z týchto dôkazov:

1/ - súd podrobne rozviedol dôkazy, ktoré vo veci vykonal - tak ako boli uvedené vo výrokovej časti obžaloby a toto podrobne vyššie rozviedol.

2/ - súd vo veci poukazuje na výpoveď svedka - D. A., brata obžalovaného - a to na jeho výpoveď, ktorú vykonal dňa 22.júla 2017 a dňa 24.júla 2017.

Rozdielne s predmetnými dvoma prvými výpoveďami je výpoveď zo dňa 15.novembra 2017 - kde svedok predmetný uviedol, že dňa 24.júla 2017 vedome klamal a uvádzal nepravdivé okolnosti.

Na hlavnom pojednávaní svedok po celý čas svojho výsluchu vypovedal, že skutočnosti, ktoré vypovedal na polícii nie sú pravdivé, bol ovplyvnený policajtami.

Na predmetných skutočnostiach trval i v rámci odstraňovania rozporov.

3/ - obžalovaný k výpoveďiam svedka D. A. (zo dňa 22.júla 2017 a zo dňa 24.júla 2017) uviedol, že brat si predmetné skutočnosti vymyslel na jeho osobu a klamal. Vypovedal, že s bratom mával časti konflikty - pretože tento fyzicky napádal ich matku.

To, že predmetný svedok D. A. napádal fyzicky matku - svedkyňa J. T. potvrdila i samotná svedkyňa. Kým ju D. fyzicky napadol, obžalovaný ju obraňoval. O nie priaznivých vzťahoch medzi obžalovaným a jeho bratom vypovedala i svedkyňa Q. T.. Táto osobne poznala svedka D. A.. Osobu D. A. charakterizovala - ktorý poznal obžalovaného len vtedy keď niečo potreboval od neho.

I predmetná svedkyňa (Q. T.) potvrdila, že keďže obžalovaný bol s ňou v sobotu - 22. júla 2017 - svedok D. A. obžalovanému telefonoval a povedal obžalovanému (bratovi) - že ho zatvorila - pretože ich spoločná mama si vymyslela - keďže bola nafetovaná, že H. týra malého. D. sa mu v telefóne priznal - že keď bol predvolaný na políciu a tam aj vypovedal, že tieto skutočnosti aj on potvrdil. Keď obžalovaný chcel ku telefónu matku (pretože D. telefonoval za prítomnosti ich matky) táto nechcela ísť k telefónu - len plakala. Zároveň D. obžalovanému povedal, aby nešiel na Slovensko, že má utiecť - čo však obžalovaný neurobil. Skutočne bolo potvrdené - že obžalovaný na nasledujúci deň prišiel na územie Slovenskej republiky a to konkrétne na Kramáre a zároveň o tejto skutočnosti upovedomil i políciu. Obžalovaný mal totiž v úmysle vysvetliť predmetné nedorozumie a potvrdiť, že on syna netýral a že mu dal len facku (o čom vypovedal od začiatku vzneseného obvinenia po celý čas dokazovania - ako na polícii, tak i na súde).
I svedkyňa X. Y. potvrdila, že ona tiež volala obžalovanému - volala mu po tom, čo s ním rozprával aj jeho brat - D. A.. Ona mu povedala, že jeho syn je v nemocnici, že má rozbitú hlavičku a že do nemocnice musí prísť podpísať prepúšťacie papiere z dôvodu, že jeho otcom.

4/ - súd tiež poukazuje na výpoveď svedkyne J. T. zo dňa 15. novembra 2017 - kde vypovedala, že ona osobne povedala D. i - ako má na polícii vypovedať ohľadom obžalovaného - konkrétne vypovedala, že ona mu povedala, že má povedať, že videl ako H. bil a kopal maloletého L. F. a bral mu jedlo. Povedala mu tiež, že musí povedať to on, že sa to stalo v byte kde býval, a že to videl a keď to tak povie - tak ho H. už neudrie a zavrú ho. Ona sa vtedy H. bála z dôvodu, že na automatoch prehrala jeho peniaze, ktoré jej on dal na nájom (svedok D. A. skutočne takto i vypovedal - ako 22. júla 2017 a identicky aj dňa 24. júla 2017). Z predmetného prenájmu skutočne odišli do predmetných záhradných chát. Predmetnú skutočnosť potvrdila i svedkyňa M. X. - ktorá bývala v predmetnom prenajatom byte na K. v Bratislave spoločne s obžalovaným, jeho synom a svedkyňou J. T..

Preukázané nielen z výpovede tejto svedkyne, ale i z výpovede obžalovaného, svedkov Q. T., T. A., M. X., N. H., X. Y. bola skutočnosť, že svedkyňa je pravidelná užívateľka drog - pervitínu a v minulosti i heroínu. Vtedy máva i halucinácie, má stavu ako schizofrenik. Mala zafixované keď bola pod vplyvom drog - že obžalovaný spáva s jej priateľkou M. X.. Toto potvrdila i predmetná svedkyňa - že i ona mala hádky so svedkyňou i ohľadom tejto fixnej idey zo strany svedkyne J. T..

Svedok N. H. vypovedal, že svedkyňa J. T. mu povedala, že svedkyňa M. X. spáva s obžalovaným, s D. A. ako aj s ňou. Zároveň mu povedala, že sa obžalovanému pomstí (toto povedala dva - tri mesiace pred zadržaním obžalovaného).

Svedkyňa X. Y. vypovedala na hlavnom pojednávaní, že stalo, že raz nechala L.F. keď ho mala strážiť u nich svedkyňa J. T. pretože išla drogovať. Odišla doobeda a prišla na večer. Keď bola svedkyňa J. T. nadrogovaná zvykla byť agresívna, niekedy bola normálna, niekedy aj jej a jej priateľovi (N. H.) sa vyhrážala zabitím. Mala však za to, že bola chorý človek. Taktiež predmetná svedkyňa vypovedala, že svedkyňa J. T. mala podozrenie, že obžalovaný spával s jej priateľkou M. X. a preto sa jej vyjadrila, že toto je jej pomsta. Predmetná svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala - že po tom, čo J. T. vypovedala na polícii vo veci trestného oznámenia na syna jej povedala: „H. H. jej povedal, že v živote nebude šťastná a preto sa ona pomstí, lebo ona si myslí, alebo je presvedčená v tých stavoch, že H. má pomer s jej priateľkou“.

Keď ona videla modriny a na tvári monokel u maloletého - vtedy bol s babkou.

Pokiaľ má bludy - počuje kroky, vidí niekoho kto tam fyzicky nie je. Takéto stavy máva často a trvajú niekedy i dva - tri dni.

I svedkyňa Q. T. (podobne ako svedkyňa M. X.) potvrdila, že svedkyňa bývala často „nafetovaná“ - keď bola v tomto stave mala zafixované, že obžalovaný spáva s jej priateľkou (M. X.). Žiarlila na obžalovaného. To, že predmetnú svedkyňu nemala rada a na ňu žiarlila vyplynulo i z jej samotnej výpovede (kde vypovedala v prípravnom konaní nepriaznivo o predmetnej svedkyňi). Taktiež keď býval v predmetnom azylovom zariadení - mu vypisovala SMS správy - že je bastard, že ho zničí.

I keď vo vzťahu ku svedkyňi J. T. nebolo vykonané znalecké dokazovanie - z dôvodu toho, čo vypovedali svedkovia (vzhľadom na jej drogovú závislosť) - i táto znalkyňa potvrdila - že osoba, ktorá dlhodobo užíva omamnú alebo psychotropnú látku má všeobecne zmenené povahové charakterové vlastnosti ide o tzv. drogovú charakteropatiu - človek je iný ako jeho premorbidná osobnosť. Stavy, ktoré opísali predmetní svedkovia vo vzťahu k J. T. preto mohli byť také - nervozita, podráždenie, paranoidita, halucinácie, agresivita. V čase vyplavovania abstinenčného syndrómu predmetný stav môže sa prejaviť tiež tak ako

je vyššie uvedený. Predmetný stav tak ako to naznačila i samotná svedkyňa J. T. - môže prerásť i do schizofrénie.

Naviac i svedkyňa X. Y. vypovedala, že posledné dva týždne bol maloletý viac s babkou - svedkyňou J. T. ako so svojim otcom - obžalovaným, pretože tento pracoval. Predmetné zranenia boli nielen novšieho charakteru, ale i staršieho - dvojtyždňového charakteru.

5/ - súd vo veci poukazuje na výpoveď náhradnej matky a to čo sa týka vzťahu medzi obžalovaným a synom. Predmetná náhradná matka ohľadom predmetného vzťahu vypovedala na základe skutočností, ktoré jej uvádzal samotný maloletý L.F.

6/ - súd poukazuje - že obžalovaný syna doniesol k matke - svedkyni J. T. dňa 21.júla 2017 ešte pred poľudním - prvýkrát maloletého iné osoby (svedkovia X. Y. a N. H.) videli 22.júla 2018 v skorých ranných hodinách - v čase o 02:30 hod.

Dňa 21.júla 2017 - po tom, čo obžalovaný syna doniesol k matke ho videla i svedkyňa M. X. - ktorá poprela, že by maloletý mal také zranenia, aké ona videla na farebnej fotodokumentácii, ktorá je založená v spise.

7/obžalovaný po celý čas dokazovania (ako prípravného) tak i konania pred súdom svoju výpoveď vo vzťahu k maloletému a ku skutku, ktorý vo vzťahu k maloletému vykonal - dňa 20.júla 2017 vo večerných hodinách nemenil.

Hodnotiac vyššie podrobne popísané dôkazy, ako i ďalšie listinné a vecné dôkazy, ktoré súd na hlavnom pojednávaní vykonal v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, ktoré sa týkajú skutkových zistení obžalovaného H. A. spod obžaloby oslobodil a to podľa § 285 písm. a/ Tr.por.

Trestného činu - zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208

- ods. 1 písm. a/ sa dopustí ten - kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,

- ods. 3 písm. d/ ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania

(§ 138 písm. b/ - po dlhší čas)

(§ 139 ods. 1 písm. a/ - na dieťaťi)

V danom prípade bola podľa § 234 ods. 1 Tr.por. podaná obžaloba na obžalovaného pre skutok právne kvalifikovaný podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák., § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák.

Ustanovenie § 208 ods. 1, 3 Tr.zák. je kvalifikovanou skutkovou podstatou k § 208 ods. 1 Tr.zák., pričom kvalifikačným znakom podľa písm. d/ ods. 3 citovanej skutkovej podstaty je spáchanie trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby, závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. b/ a § 139 ods. 1 písm. d/ Tr.zák.

Naplnenie zákonných znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr.zák. predpokladá páchanie trestného činu po dlhší čas. Na naplnenie tohto znaku je určujúce nielen celkové trvanie týrania, ale tiež je potrebné prihliadnuť na konkrétny spôsob spáchania činu, intenzitu týrania, jeho početnosť a podobne.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. (chránenou osobou sa rozumie dieťa - dieťa - podľa § 127 ods. 1 Tr.zák. - dieťaťom sa rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak tento zákon neustanovuje inak).

Z dikcie § 208 ods. 1 Tr.zák. vyplýva, že zákon síce demonštratívne (pod písm. a/ až e/) uvádza rôzne formy konania, ktorými páchatel môže naplniť skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, podstatou konania páchatela, a to bez ohľadu na

to ktorou z demonštratívne uvedených foriem sa ho dopustí, však musí vždy byť týranie blízkej osoby alebo osoby, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúce jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie.

Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom „týra osobu“ - v zmysle § 208 Tr.zák. treba rozumieť zlé zaobchádzanie s blízkou osobou alebo zverenou osobou, ktorým páchatel so zreteľom na formu použitého násillia a jeho následky prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, také konanie sa vyznačuje určitou mierou trvalosti prípadne aj sústavnosti, pričom sa nevyžaduje, aby blízkej osobe alebo zverenej osobe vznikla ujma na zdraví, ale musí ísť o konanie, ktorá blízka osoba alebo zverená osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť, bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.

Predmetnými vykonanými dôkazmi sa nepodarilo preukázať správanie a konanie obžalovaného tak, ako to má na mysli predmetné zákonné ustanovenie.

V predmetnej veci nebolo obžalovanému preukázané zlé zaobchádzanie obžalovaného vo vzťahu k maloletému synovi a to vo forme násillia a jeho následkami. Nebolo preukázané hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, nepreukázalo sa také konanie- ktoré sa vyznačovalo mierou trvalosti, sústavnosti - ktoré by mal maloletý syn pociťovať pre krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťovať ako ťažké príkorie, navyiac dlhší čas.

V tejto súvislosti súd pripomína - že týranie nie je a nikdy ani nemôže byť len jednorázové konanie - ktoré pozostáva z ojedinelých nadávok alebo urážok.

Vo svojej podstate tieto totiž dôkazy, ktoré boli vo veci preukázané - či už výpoveď samotného obžalovaného, ale i svedkov, ale čiastočne i náhradnej matky) spochybňujú záver o tom, že konanie obžalovaného bolo objektívne takým, že ho poškodený (syn) ako obžalovaného blízka osoba, musela pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťovať ako ťažké príkorie. Dokazovaním sa nepreukázal takýto záver.

Súd v tejto súvislosti upriamuje svoju pozornosť i na orgány k tomu povolané - úrad práce sociálnych vecí a rodiny - pod ktorého predmetná záležitosť patrí - neurobil žiadne opatrenia a to v čase keď ešte k predmetnému skutku zo dňa 21.júla 2017 nedošlo - súd mal na mysli mesiac marec 2017 (ale i január 2017 - kedy od českých orgánov mal požiadavku na zistenie osobných, rodinných pomerov).

Zo správy od detského domova STUDIENKA bolo preukázané, že keď obžalovaný zostal na výchovu syna sám mal výdrž sa starať o maloletého L.F.

Súd mal za to, že otec - obžalovaný zabezpečoval a i zabezpečuje starostlivosť pre syna nad rámec svojich možností a schopností. Táto snaha zo strany obžalovaného prakticky vylučuje obraz týrania vo vzťahu k synovi.

V tejto súvislosti je potrebné zároveň uviesť i samotné rodinné prostredie, z ktorom vyrastal obžalovaný a následne jeho syn. Obžalovaný i napriek tomu, že mal oboch rodičov vyrastal v detskom domove. Jeho sociálne pomery boli veľmi nízke - po tom, čo sa mu narodil syn - nemal vyriešenú bytovú otázku, pracovný pomer nemal trvalý - vykonával rôzne práce - či už na uzatvorenú pracovnú zmluvu alebo dohodu o vykonaní práce. Bol jediným živiteľom, jedinou osobou - ktorá sa dlhodobo venovala svojmu synovi.

Finančné problémy, tlak uživiť syna, rozpadajúce sa manželstvo, nový vzťah z ktorého sa narodil syn, nestabilné a neisté bývanie, práca rôzneho charakteru a minimálna výbava pre život z minulosti (vyrastanie v detskom domove) museli pre obžalovaného predstavovať veľmi ťažkú situáciu. I súd mal preto za to, že obžalovaný sa snažil aj z toho mála čo dostal a čím disponoval zastávať rolu otca najlepšie ako vedel.

Týmto tvrdeniam zodpovedá i výpoveď - náhradnej matky, ktorá vypovedala ohľadom osobnosti maloletého L.F. - tak ako to súd vyššie rozviedol.

Zákon by mal mať vždy svojho ducha a právo by sa malo tvoriť a aplikovať tak, aby bolo účelné a aby sa splnila predovšetkým samotná generálna prevencia.

Predmetným vykonaným dokazovaním sa súdu nepodarilo preukázať správanie a konanie obžalovaného tak, ako to má na mysli ustanovenie § 208 Tr.zák. v predmetnej žalovanej veci nepodarilo preukázať obžalovanému zlé zaobchádzanie vo vzťahu k maloletému synovi - jeho otcovi ako osobe blízkej, či už vo forme násillia a jeho následkami, prejavujúcimi hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, pričom sa nepreukázalo takéto konanie vyznačujúce sa určitou mierou trvalosti, sústavnosti, ktoré by takáto osoba blízka pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťovala ako ťažké príkorie.

Vo veci nebol preukázaný ani dlhší čas zlého zaobchádzania. Naviac vo veci nebolo obžalovanému preukázané - ani pravidelné nadávky, urážky, fyzické útoky na maloletého - ktoré by od seba oddeľovala doba niekoľkých rokov - ako to bolo uvedené v obžalobe (časové obdobie - približne od odsúdenia trestným rozkazom - t.j. od 28. augusta 2015 do 21. júla 2017).

Z takto vykonaných dôkazov, ktoré boli v predmetnej veci navrhnuté prokurátorom - ako nositeľom zodpovednosti za objektívne dokázanie viny obžalovaného - súd nemôže urobiť jednoznačný záver o tom, že sa stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe, pretože dôkazná situácia neposkytuje dostatočný podklad na rozhodnutie súdu o vine obžalovaného. Z uvedeného dôvodu súd v súlade s ustanovením § 285 písm. a/ Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Výrok o vine musí byť vždy založený na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť o tom, že žalovaný skutok sa skutočne stal, že tento vykazuje všetky znaky trestného činu tak po subjektívnej ako aj objektívnej stránke a napokon že tento skutok spáchala osoba, na ktorú bola podaná obžaloba.

Vina obžalovaného musí byť preukázaná nespochybniteľne a musí sa opierať o dôveryhodné dôkazy. Súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Naopak pre oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. postačuje, aby po vykonanom dokazovaní existovali dôvodné pochybnosti o tom, že sa skutok skutočne stal (porovnaj R 6/1965).

Dôvod podľa § 285 písm. a/ Tr. por. je na mieste vtedy, ak súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov nemôže spoľahlivo uzavrieť, že sa vôbec stal skutok uvedený v obžalobnom návrhu, teda, že sa uskutočnilo to, čo sa v popise skutku uvádza. Pre použitie tohto oslobodzujúceho dôvodu tiež nie je nutné, aby sa nestalo vôbec nič z toho, čo uvádza obžalobný návrh v popise skutku. Oslobodenie spod obžaloby podľa tohto ustanovenia je na mieste ako v prípade, ak sa preukáže, že sa skutok nestal, tak aj v prípade, že po úplnom a správne vykonanom dokazovaní a po všestrannom vyhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú dôvodné pochybnosti o tom, že sa skutok skutočne stal. Tento dôvod je na mieste vždy vtedy, ak nie je preukázaný skutok v celosti, alebo ak nie sú preukázané niektoré jeho podstatné náležitosti, t. j. ak na podklade vykonaného doka-

zovania nemožno bez dôvodných pochybností súhlasiť s priebehom skutku tak, ako ho definovala obžaloba. Preukázanie časti skutkového deja nebráni tomu, aby bolo použité uvedené oslobodzujúce ustanovenie. Skutok teda musí byť preukázaný bez dôvodných pochybností v celom svojom priebehu, inak je na mieste práve použitie uvedeného oslobodzujúceho ustanovenia.

Aj keď bol obžalovaný dôvodne podozrivý, že sa dopustil zažalovaného trestného činu, avšak výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevznievajú jednoznačne, a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, treba obžalovaného podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodiť spod obžaloby (porovnaj R 14/1964).

Výrok o vine musí byť vždy založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa skutok stal, ktorý je predmetom trestného konania. To platí tým skôr, keď vierohodnosť jediného svedka priameho je pochybná.

Keďže v danom prípade mala byť ako hlavný dôkazný prostriedok - výpoveď svedka D. A. a následne i matky - svedkyne J. T. tento dôkaz by mal byť jasný, logický, presvedčivý a inými dôkazmi, ktoré boli vykonané nespochybniteľný, či dokonca vyvrátiteľný - však v súlade s inými vyššie uvedenými rozvedenými dôkazmi nespĺňali toto kritérium a podmienky na to, aby mohla byť podkladom na uznanie viny obžalovaného a jeho odsúdenie.

Súd môže oprieť výrok o vine i o nepriame dôkazy, avšak len za predpokladu, že tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov (nestačí preto len jeden nepriamy dôkaz) - vzájomne sa doplňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vcelku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosť alebo skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iných záverom (R-38/1970).

Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje tvrdenia a zistenia o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie o púhu pravdepodobnosť s poukazom na hodnotenie dôkazov vykonaných pred súdom (§ 2 ods. 19 Tr. por.). Tam kde sa nedá bezpečne zistiť, ktorý variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd ten, ktorý je pre obvineného priaznivejší (R 46/1963).

Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazov pochybnosti o niektorých skutkových zisteniach dôležitých pre zavinenie, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného (in dubio pro reo - R - 22/1968 II).

Použitie zásady „in dubio pro reo“ vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy len vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov (upravené znenie - R 37/1971).

V danej veci neexistuje ani ucelená reťaz nepriamych usvedčujúcich dôkazov, ktoré by preukazovali, že sa skutok stal.

Nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne potvrdené a preukázané, že sa

žalovaný skutok stal, musel súd ak chcel rozhodnúť podľa platných zásad trestného konania - najmä podľa zásady objektívnej pravdy, zásady voľného hodnotenia dôkazov a zásady in dubio pro reo rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Súd v danej veci vykonal rozsiahle dokazovanie počas nariadených viacerých hlavných pojednávaní a to vyčerpávajúcim spôsobom všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Predmetné dôkazy súd vyhodnotil podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia plne rešpektujúc všetky zásady trestného konania.

Na margo súd poukazuje, že má dostatok odborných a životných skúseností na to, aby mohol objektívne vykonané dôkazy vyhodnotiť.

Súd tieto vykonané dôkazy vyhodnotil a podrobne rozviedol vo svojej odôvodňujúcej časti rozsudku. Dôkazy rozdelil na dôkazy, ktoré svedčia proti obžalovanému a dôkazy, ktoré svedčia v jeho prospech. Po vyhodnotení predmetných dôkazov dospel k záverom, ktoré podrobne rozviedol vo svojej výrokovej časti. Predmetné dôkazy nehodnotil jednostranne - ale podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a vnútorného presvedčenia.

Súd v danej veci počas nariadených viacerých hlavných pojednávaní bol v osobnom bezprostrednom kontakte ako s obžalovaným, tak i jednotlivými vypočúvanými osobami a mal dostatok skúseností na to, aby aj cez verbálny prejav, mimiku, správanie sa ako obžalovaného, tak i vypočúvaných osôb mohol k vierohodnosti ich výpovedí zaujať zodpovedné stanovisko v súlade so zásadami trestného konania.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obžalovanému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a to v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne nezávisle od toho, alebo ich obstaráva súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa súčasne platného kontradiktórneho procesu dôkazy navrhujú a vykonávajú procesné strany a nie súd, takže súd iba vyhodnocuje stranami vykonané dôkazy. Z tohto dôvodu sa dôraz celého trestného konania presunul z prípravného konania na hlavné pojednávanie, v rámci ktorého sa dôkazy vykonávajú procesnými stranami. pri aplikácii zásady ústnosti a bezprostrednosti nie je možné mechanicky a najmä účelovo sa pridriavať tých dôkazov, resp. ich častí, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní, či už zákonne alebo nezákonne a ktoré stranám vyhovujú, ale je nevyhnutné brať do úvahy aj zmeny výpovedí, či dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, bez ohľadu na to, či táto zmena napomáha tej, či onej procesnej strane. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že aj keď obžalovaný bol dôvodne podozrivý, že sa dopustil skutku, avšak výsledky dokazovania

vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne. Nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako i nepriamych dôkazov, z ktorých by súd mohol vyvodiť bezpečný záver, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa skutočne stal. Predmetné dokazovanie neumožnilo urobiť jednoznačný záver, že skutok sa stal.

Súd v tomto smere pripomína už ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu (napr. 2 Tz 22/1967 a 7 Tz 61/1967), podľa ktorej ak zostanú vyčerpané všetky dostupné možnosti smerujúce k spoľahlivému zisteniu skutkového deja, je nutné vykladať priebeh tohto skutkového deja v prospech obžalovaného. Alebo povedané inak, ak reálne prichádzajú do úvahy dve alebo viaceré verzie skutkového deja, je potrebné s použitím zásady „in dubio pro reo“ neuznať obžalovaného za vinného. Nedokázaná vina má pre obžalovaného rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina.

Zásada objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje zistenia o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty nie, o púhu pravdepodobnosť s poukazom na hodnotenie dôkazov vykonaných pred súdom (§ 2 ods. 19 Tr. por.).

Zásada objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie o púhu pravdepodobnosť. Tam kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z variantov skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov ten, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší (R NS č. I/1966).

V danom prípade len vysoký stupeň podozrenia totiž sám osebe nemôže vytvoriť spoľahlivý a zákonný podklad pre odsudzúci výrok súdu, ktorý musí byť vždy výrazom ľudsky dosiahnuteľnej istoty. V danej veci neexistuje ani ucelená reťaz nepriamych usvedčujúcich dôkazov, ktoré by preukazovali, že sa skutok stal.

Z uvedeného dôvodu súd postupoval podľa § 285 písm. a/ Tr. por. a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané bez odôvodnených pochybností, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.